

don BOSKO

Na obisku *Družina
je svetinja*

Posvečeno življenje
**DRAGOCENI
BISER**

Zgodí se

... KI JE V NEBESA ŠEL

Mlađi ustvarjalci

PROGRAMIRANJE

ČAKANJE

Družina je prva šola človeških vrednot, kjer se učimo, kako pravilno uporabljati svobodo. So nagnjenja, ki so dozorevala v otroštvu, ki prevzamejo globine osebe in ostanejo za vse življenje kot čustvo naklonjenosti do neke vrednote ali kot spontano zavračanje določenih drž. Številni vse življenje ravnajo na enak način zato, ker menijo, da je veljaven tisti način, ki so ga prevzeli v otroštvu: »Tako so me naučili.«; »To je tisto, kar so mi vbili v glavo.« V okviru družine se človek lahko tudi nauči, kako kritično razlikovati sporočila raznih družbenih občil. Na žalost nekateri televizijski programi ali nekatere oblike reklame vplivajo negativno in slabijo vrednote, ki jih je kdo sprejel v družini.

V tem času, ko vladata tehnološki nemir in naglica, imajo družine pomembno nalogo v tem, da vzgajajo k sposobnosti za čakanje. Ne gre za to, da bi otrokom prepovedali igrati se z elektronskimi napravami, ampak za to, da bi našli obliko, kako bi jih naučili razlikovati različne načine mišljenja, da ne bi prenašali digitalne hitrosti na vsa področja življenja. Če nekaj odložimo, ne pomeni, da smo zavrnilo željo, temveč to, da smo odložili čas njene zadovoljitve. Če otroci ali mladostniki niso vzgojeni za to, da bi znali na nekatere stvari počakati, bodo postali brezobzirni ljudje, ki vse podrejajo neposrednemu zadovoljevanju svojih potreb. Tako dorastejo z razvado »vse in takoj«. To je huda zabloda, ki ne pospešuje svobode,

SKRITO
ŽIVLJENJE
V NAZARETU

temveč jo slabi. Če pa, nasprotno, vzgajamo za to, da se otrok nauči nekatere stvari odložiti in počakati na primeren trenutek, potem ga učimo, kaj pomeni obvladati se, biti samostojen tudi v odnosu do lastnih nagonov. Ko otrok tako izkusi, da je zmožen vzeti samega sebe v roke, se krepi njegova samozavest. Hkrati pa ga to nauči, da spoštuje svobodo drugih. Seveda to ne pomeni, da bi od otrok zahtevali, da se obnašajo kakor odrasli, vendar je enako narobe, če podcenjujemo njihove zmožnosti, da rastejo v zorenju za odgovorno svobodo. V zdravi družini poteka ta pouk čisto spontano, kot to narekujejo potrebe skupnega življenja.

RADOST LJUBEZNI 274-275, ilustracija ROBIHOOD

don BOSKO [†]

SALEZIJANSKI VESTNIK je leta 1877 ustanovil sv. Janez Bosko. Slovenski salezijanci so leta 1904 začeli izdajati glasilo **Don Bosko**. Od 1907 do 1915 je izhajal z imenom **Salezijanska poročila**, od 1916 do 1944 pa z imenom **Salezijanski vestnik**. Leta 1969 je Salezijanski vestnik nadomestil **Zvon Marije Pomočnice**, nato pa je obnovljeni **Salezijanski vestnik** ponovno izhajal od 1973 do 2016. Od leta 2017 izhaja z imenom **DON BOSKO**.

Po svetu izhaja v 131 državah, v 57 izdajah in v 29 jezikih.

SALEZIJANSKI VESTNIK za don Boskove prijatelje in salezijansko družino SLOVENIJA ■ ISSN 2536-1651 ■ ČETRTLETNIK ■ JULIJ 2017 ■ ŠT. 3 ■ SKUPNA ŠT. 607

Urednik Marko Suhoveršnik

Uredniški odbor Tilen Mlakar, s. Lucija Nastran, Gašper Otrtn, Janez Potočnik, Janez Suhoveršnik

Fotografija naslovnice arhiv Don Boska Lektorica Jerneja Kovšca

Grafična zasnova Bos&Graf Priprava za tisk Patricija Belak, Salve d.o.o.

Izdajatelj Salezijanski inšpektorat Založba Salve d.o.o. Ljubljana

Naklada 10.200 izvodov Tisk Tiskarna Januš d.o.o.

Don Bosko je brezplačen.

DAROVE ZA VZDRŽEVANJE Don Boska in za druge namene lahko nakažete na račun **S156 0201 0001 1929 123** sklic 300-01

Salezijanci, Rakovniška 6, 1000 Ljubljana

DISTRIBUCIJA IN STIK

Janez Potočnik, Rakovniška 6, 1000 Ljubljana

NASLOV UREDNIŠTVA

DON BOSKO

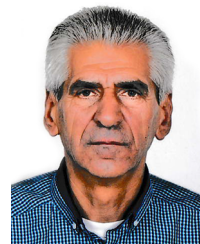
Rakovniška 6, 1000 Ljubljana

☎ 059/339.100 @ donbosko@sdb.si

🌐 www.donbosko.si 📱 Don Bosko Slovenija

V MARIJINI PRISOTNOSTI

STOJAN MITOV, predsednik narodnega sveta zmp

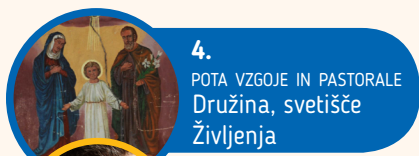
Ena od mnogih skupin salezijanske družine, ki se navdihuje v duhovnosti in poslanstvu sv. Janeza Boska, je tudi Združenje Marije Pomočnice (ZMP), ki ga je ustanovil don Bosko v svetišču Marije Pomočnice v Turinu 18. aprila 1869. Združenje je hotel imeti kot znamenje svoje hvaležnosti za Marijino materinsko navzočnost v svojem življenju in delu ter kot obliko krščanskega življenja, ki je usmerjeno v poznavanje, ljubezen in posnemanje Marije Pomočnice. Prvo ZMP v Sloveniji je bilo ustanovljeno 12. februarja 1902. Po letu 1945 je ta oblika formalnega delovanja zamrla. Leta 1989 je bilo ZMP priznано kot posebna skupina salezijanske družine, ko se je začela prenova Združenja tudi pri nas. Prva skupina, ki je naredila obljubo v prenovljeno ZMP, je bila na Rakovniku, in sicer na praznik Brezmadežne 8. decembra 2000.

Letos sem bil predlagan za predsednika narodnega sveta ZMP. Z največjim veseljem in z veliko zahvalo predvsem nebeški Materi in vsem članom ter duhovni voditeljici ZMP Murska Sobota s. Cilki Hozjan sem to poslanstvo sprejel.

Rojen sem bil 2. aprila 1954 v Resenu v Makedoniji materi Verki in očetu Milanu. Bil nas je pet otrok, bil sem drugi najstarejši. Po osnovni šoli sem se vpisal v srednjo strojno šolo in jo uspešno končal. Po obveznem vojaškem roku v takratni jugoslovanski vojski sem odšel v Slovenijo, v Gornjo Radgono. Tam sem se zaposlil in spoznal svojo ženo, s katero sva se leta 1977 poročila. Letos bova praznovala 40-letnico poroke. Živiva v Murski Soboti, kjer sta se nama rodila sinova Dominik in Zoran. Imava že dva vnuka, Domna in Doriana. Po osamosvojitvi Slovenije sem odšel na delo v Avstrijo, dokler se nisem upokojil.

Že v mladosti sem čutil Marijino prisotnost. Od takrat stopava z roko v roki skozi življenje. Vedno se ji izročam, saj vem, da je njena odločitev vedno prava. Po povabilu s. Bernarde Gerič sem v ZMP Murska Sobota vstopil 24. maja 2005. V dveh mandatih sem bil svetovalec. Naše združenje, ki ga vodi s. Cilka Hozjan, je zelo dejavno. Vsako srečanje, ki je 24. v mesecu, skrbno pripravimo. Najprej imamo enournno molitev pred Najsvetejšim, nato pa še skupno druženje v dvorani. Obiskujemo romarske kraje, npr. Rakovnik. Letos smo poromali k Mariji v gozdu v Radmožancih. Molitev drug za drugega in letne duhovne vaje v Veržeju, ki jih tako skrbno pripravlja g. Tone Ciglar, me v ZMP najbolj navdušujejo.

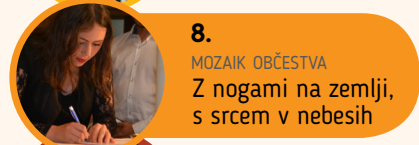
Materinska in dejavna Marijina navzočnost je temelj Združenja in navdih za prizadevanje članov v službi Božjega kraljestva, še posebej s skupinami salezijanske družine.

4. POTA VZGOJE IN PASTORALE
Družina, svetišče
Življenja

6. IZZA ŠOLSkih KLOPI
Od objekta k subjektu

8. MOZAIK OBČESTVA
Z nogami na zemlji,
s srcem v nebesih

10. NA OBISKU
Družina je svetinja

13. POSVEČENO ŽIVLJENJE
Dragoceni biser

14. SALEZIJANCI V SVETU
Jezus se je ustavil v Kakumi

16. PRIDI IN POGLEJ
Zapozneli poklic

18. ZGODI SE
... ki je v nebesa šel

19. PRIČEVALKE VESELJA
Biti znamenje Božje ljubezni za male

20. VEZILO 2017
Postani don Bosko našega časa!

22. MISIJSKE BRAZDE
Pisma misijonarjev

25. SALEZIJANSKA SVETOST
Vitez z belim odličjem

26. DOBRODELNOST
Z vami zmoremo mnogo

27. MLADI USTVARJALCI
Programiranje

28. RAZGLEDI PO SALEZIJANSKEM SVETU

36. STRAN ZA NAJMLAJŠE
Binkošti

37. NAGRADNA KRIŽANKA

38. VABLJENI NA SREČANJE
Novomašnik in jubilanti

39. DON BOSKOVE REČI
Zadnji »Prijatelj mladih«

Družina, svetišče Življenja

DAMIJAN GRLEC, foto VESNA OCVRK

Naslov tega prispevka sem si izposodil iz teksta letošnjega vezila za salezijansko družbo, ki nosi naslov: Družina smo! Vsak dom: šola življenja in ljubezni. Beseda družina je v zadnjih nekaj letih postala ena najpomembnejših na vsem svetu. Vsakdo si jo hoče prikrojiti, kot mu ustreza. Letošnje leto je leto družine, za ponovno utrditev pomena pristne krščanske družine, katoliške družine. To je tudi leto, ko vesoljna Cerkev praznuje 100-letnico prikazovanj Device Marije v Fatimi.

.....

Sveti zakon je postal bojišče med dobrim in zlim.

.....

Prav fatimsko sporočilo je botrovalo nastanku tega prispevka. Kdo ne ve za 13. oktober 1917 in veličasten čudež s soncem! Ta izjemni dokaz Božje navzočnosti so doživeli tako verni kot neverni. Portugalska, takrat v primežu preganjanj Cerkve s strani liberalnih in prostozidarskih krogov, pa je postala oaza miru in blagoslova za svet, ki je drvel samouničenju naproti. Devica Marija je tam ponovno pokazala, da je zmagovalka nad vsem zlom. Ko so ljudje zaprepadeni gledali v strahotno dogajanje na nebu in pričakovali konec sveta, je bilo dano pastirčkom videti še nekaj pomembnejšega. Sestra Lucija v svojih zapiskih piše: »Ko je naša Gospa izginila v neizmerni daljavi neba, smo videli ob soncu svetega Jožefa z Detetom Jezusom in našo Gospo v beli obleki z modrim plaščem. Zdelo se je, da sveti Jožef z Detetom Jezusom blagoslavlja svet z roko v obliki križa.« (A. Nadrah, Kristus bo zmagal po Mariji, str. 48). Kar je sledilo, je videla samo Lucija. Prikazala sta se žalostna

Gospod in Marija. Kot prej sveti Jožef je sedaj tudi Gospod blagoslavljal svet. Fatimsko sporočilo ne bi moglo biti bolj izpovedno, sploh še v luči prerokbe, ki jo je sestra Lucija zapisala leta 1983 ali 1984 v pismu bolonjskemu kardinalu Carlu Caffari. »Oče, prišel bo čas, ko bo odločilna bitka med Kristusovim kraljestvom in Satanom potekala na področju zakona in družine. In tisti, ki bodo delali za dobro družine, bodo izkušali preganjanje in trpljenje. A ne bojte se. Naša Gospa mu je že strla glavo.«

Marija v Fatimi ni prišla rešit le svetovnega miru, ampak predvsem družino, ker ta doživlja čedalje hujše napade in moralni razkroj. Vse to se ni začelo pred nekaj leti, ampak ima dolgo zgodovino, segajočo stoletja nazaj. Ko je človek spoznal, da ne potrebuje Boga in sam sebe postavil na njegovo mesto, je odprl pot procesu, katerega cilj je bil že takrat odstranitev Boga iz človeškega življenja. Razsvetljena misleca Voltaire in Jean Jacques Rousseau sta človeka, ki sta sprožila to miselno revolucijo, ki je kasneje pripeljala do francoske in ameriške revolucije z vsemi pogubnimi posledicami. Francoska revolucija je prinesla še nekaj novega – civilno poroko, da bi se tako Cerkvi iztrgal vpliv, ki ga je dotlej imela preko družine na družbo. Oba misleca sta postala zgled tudi idejnima očetoma socializma in marksizma, Engelsu in Marxu. Njihovo neurejeno in škandalozno privatno življenje je vplivalo na njihovo misel in s tem na razmere v današnjem svetu.

Sveti zakon je postal bojišče med dobrim in zlim. Zlo se je odločilo uničiti nerazvezljivo zavezo med Bogom in človekom, ki jo ženin in nevesta skleneta v katoliškem obredu poroke. Družina očeta, matere in otrok je tista oblika,

ki jo je Bog izbral že za svojega Sina. Družina je s tem postala svetišče življenja, kajti Jezus je dejal, da je on pot, resnica in življenje. Življenje, iz katerega vse nastaja in v katerem se vse obnavlja, življenje, ki je Življenje samo. Podoba troedinega Boga, oziroma nebeške svete Trojice, je v zemeljski resničnosti postala sveta Družina in po njej vsaka od naših katoliških družin. Vsaka naša družina je po obredu katoliške poroke svetišče svete Trojice in polnosti Boga, Božji pečat na zemlji. Sile teme hočejo to svetišče za vsako ceno uničiti. Slovenska katoliška družina je danes na vsakem koraku izpostavljena napadom sil, ki so Božje stvari začele urejati po svoje. Besede sestre Lucije se uresničujejo na naši koži, v našem vsakdanu.

Družina je bila dokaj trdna, dokler je v njej obstajal lik trdnega očeta. Z revolucijo leta 1968 in vzponom feminizma je bil stebel očetovstva najbolj na udaru. Bog nam je podaril najlepši zgled družinskega očeta v svetem Jožefu, ki nam ima še zelo veliko za povedati. Mož, skrben oče, varuh svojega svetišča življenja. Sveti Jožef je že od 10. januarja 1675 naš državni zaščitnik, a premalo poznan. Zahvaljujoč videnju svete Družine v Fatimi in razmeram v svetu ponovno dobiva mesto, ki

Ta družba in njena kriza sta posledica krize očetovstva.

mu je bilo podarjeno. Papež Frančišek je izročil svoje papeževanje njemu, prav tako mu je poveril zaščito Vatikana. Oče v Svetem pismu blagoslovlja otroke, do obdobja reformacije pa je tudi poročal svoje otroke.

Kriza družbe je posledica krize očetovstva, prvega stebra, ki so ga hotele uničiti sile teme. Ker ni varuha, je svetišče ogroženo. Kakor je bila devica Marija v času svoje nosečnosti živi tabernakelj, svetišče Boga, je vsaka mamica živi tabernakelj Življenja. Kolikokrat so ti tabernaklji oropani in v njih uničeno najsvetejše, Življenje. Slomšek in Vovk, vsak v svojem času, sta bila ognjevita zagovornika Življenja.

Za Slovence so izjemna Božja milost prikazovanja na Kureščku, od koder Marija kliče naš narod, naj se bojuje za družino, jo posvečuje, naj se v družine vrača skupinska družinska molitev in s tem Življenje. Kajti tam, kjer se moli, kmalu nastane svetišče in vanj se naseli Življenje. Odprimo na stečaj vrata Življenju, po sveti Družini, najpopolnejšem zgledu nebeškega življenja na zemlji. Fatima nas vabi k posvečevanju družin, posvečujmo jih in jih izročajmo Bogu po Jezusovem in Marijinem srcu. Več izročitev, večjih milosti bo deležen po njih naš narod. Luč in Življenje bosta spet z vso močjo zasvetila po čudoviti obljubi Device Marije na Kureščku. S sprejemom Življenja se bo porajalo novo življenje, ki bo dalo življenje našim izčrpanim družinam, naši družbi, domovini in Cerкви.

Čas je, da Boga ponovno postavimo v središče, v svetišče Življenja, ki se imenuje družina. Naj zaključim z besedami evangelista Mateja, ki pravi, da hiša, ki je zidana na skalo, ne more pasti. Ta hiša je družina, skala pa Življenje, Jezus, po katerem je Bog navzoč v družini, svetišču Življenja. Jezus je nekoč svetemu Frančišku dejal, naj popravi njegovo cerkev. Enake besede Bog govori tudi nam - popravi te mojo cerkev, moje svetišče, da bo Življenje v njem. ■

OD PROJEKTA K SUBJEKTU

DAMJANA K. ČARMAN

Od kar pomnim, je mesec junij mesec, ki se zavrti, ne da bi se popolnoma zavedala njegovih dni. Tako je bilo še v časih, ko sem sama sedela v šolskih klopeh, in tako je danes, ko večino časa stojim nekje med katedrom in zadnjo klopjo v razredu. Čeprav je narava v mesecu rožniku zelo radodarna, jo moja pot večinoma kar nekako obide. Pogled v nahrbtnik vsakdana, ki sem ga nosila v zadnjem mesecu, razkrije, da so v njem predvsem pisne naloge, ocenjevalni obrazci, naporni pogovori in pedagoška soočenja, ki bolj jemljejo, kot dajejo zagon delu. Vmes pa še skrb, da boš ostal verodostojen, pošten in vendarle ne nečloveški.

STARŠEVSKI PROJEKT

V pogovoru s sodelavci sem v tem šolskem letu večkrat izpostavila misel pokojnega psihoterapevta Bogdana Žorža, da so otroci danes prepogosto starševski projekt. In če kdaj, se njegova sicer trda in kruta ugotovitev potrdi v zadnjih dneh šolskega leta, ko si kljube šolskih kabinetov podajajo

najpogosteje tisti starši, ki jih med letom ni bilo blizu. Če pa jih že uspeš priklicati, dobiš med vrsticami jasno sporočilo, da za 'malenkosti' ne nameravajo več prihajati. Ko pridejo naslednjič, naj bo razlog le bolj tehten, npr. alkohol, mamila itd. V zadnjih dneh šolskega leta pa se po njihovem prepričanju pridruži še nekaj tehtnih razlogov, kot so npr. preprečiti krivico ali zagotoviti enake možnosti. Da so v teh zahtevah praviloma kontradiktorni, pa niti ni posebna redkost. Tako se namreč zgodi, da najprej zahtevajo enake pravice za vse otroke (npr. enako število možnosti popraviljanja ocene), v naslednjem hipu pa tudi že upoštevanje posebnih okoliščin, ki naj bi vendarle učitelja prepričale, da ima pred seboj otroka, ki si zasluži drugačno ali več priložnosti kot drugi. Vmes ti namreč v ocenjevanje namesto pisne naloge ponudijo obnovo prebrane knjige in če ne odstopiš od svojih stališč, te na koncu zagotovo čaka ocena, da v tebi ni nič pedagoškega in da delaš sramoto celotnemu pedagoškemu cehu.

PEDAGOŠKO RAVNOVESJE

Če je v tebi še kaj humorja, pomisliš, da se časi po svoje niso kaj dosti spremenili. Še pred desetletji

so bile učitelju za njegovo 'pedagoško' ravnanje ponujene kranjske klobase, danes pa obnove prebranih knjig ali seminarske naloge. Vsi pač ne živimo več na kmetih in nam v shrambah ne ostajajo presežki tovrstnih naturalij, pač pa se v računalniških shrambah vedno najde kakšna odvečna tehnološko zahtevnejša naturalija. Ko je vsega konec, se vprašaš, kako je to mogoče in kar hitro si moraš priznati, da je in da je povezava otrok - projekt dejstvo, pred katerim si ne gre zatiskati oči. Za projekt se vendarle naredi vse in še več. Če ni uspešno zaključen, nihče ne pomisli, da je s projektom karkoli narobe, pač pa s tistimi, ki naj bi ga izpeljali in pripeljali do uspešnega zaključka. Način oz. pot pa je že dlakoepska podrobnost, s katero se ne gre ukvarjati.

NA POTI ODRAŠČANJA

Takšna in podobna doživetja ter razmišljanja so junjska šolska realnost, niso pa edina. O tem sem se imela možnost prepričati na začetku meseca, ko sem se v družbi nekaterih profesorjev in dijakov ter več staršev odpravila na planinski pohod. Večurno druženje me je potrdilo v prepričanju, da večina staršev svoje odraščajoče otroke sprejema kot osebe z vsemi močnimi in

šibkimi področji ter šolo in učitelje v njej kot podporo ali neizogiben, vendar potreben preizkusni kamen na poti odraščanja. Verjamem, da se kdaj tudi v obeh slednjih učitelji ne odločamo in ne ravnamo vedno v skladu z njihovimi pričakovanji in predstavami. Vendar med nami ni bilo čutiti nobene zadrege, ne z ene ne z druge strani. Občutiti pa je bilo življenje v vseh odtenkih, takšno, kot je.

DOSLEDNOST

Ko sem se ob koncu šolskega leta poslavljal od svojega razreda, sem jim že drugo leto zaželela isto. Da bi v počitniških dneh dali prednost vsemu, kar ni pravokotne in kvadratne oblike. Obakrat je sledil nagajiv nasmeh in vprašanje: »Torej hočete reči, da nam med počitnicami ni treba brati knjig?« In obakrat je sledil enak odgovor: »Če boste enako dosledni tudi pri (ne) uporabi vseh e-naprav, potem je moj odgovor pritrdilen.« Letos sem na podlagi lanske izkušnje dodala le še: »Pa vsaj poskušajte uravnotežiti čas, uporabljen za eno in drugo.«

Vsem bralcem revije pa želim, da bi uspeli ne glede na dolžino in lokacijo dopusta vsaj za hip izpustiti vse vsakodneвне objekte in projekte ter se posvetiti subjektom. ■

Letošnji na zemlji.

Letošnji praznični dan Marije Pomočnice so v rakovniški cerkvi pri večerni maši lepo pobarvali mladi, ki so se odločili za vedno in vsak dan znova živeti po geslu:

Pet mladih iz različnih župnij se je dve leti intenzivno pripravljalo, da Jezusu, Mariji in don Bosku pogumno priznajo, da so jasno slišali njihovo (po)vabilo v poklic don Boskovega sotrudnika (DBS).

Pred večerno mašo smo skupaj z njimi klečali pred Jezusom v Najsvetjšem, se zahvaljevali in prosili za trdnost njihovega koraka skozi življenje. Zatem je sledila sveta maša, ki je

bila živahna ob duhovnoritmični glasbi ter še kako sporočilna ob pričevanju Nike, Roka, Simone, Nejcica in še ene Simone. Prihajajo iz različnih župnij in delajo na povsem različnih področjih. Prav vsi pa so se - kot eden - odločili živeti don Boskovo karizmo skozi vsa obdobja svojega življenja.

Po izrečenih besedah so obljubo, da se pridružijo salezijancem sotrudnikom, ob inšpektorju Janezu Potočniku tudi podpisali.

Po mašnem slavlju so nas novi sotrudniški prijatelji odnesli v SMC, kjer smo se skupaj veselili danih obljub.

Monika Pajk

Obljuba sotrudištva mi pomeni, da s to odločitvijo svoje talente, sposobnosti, čas in molitve delim s salezijansko družino, ter tako pomagam po svojih močeh in priložnostih, ki so mi dane, pri vzgoji mladega rodu. Vleče me k tistim skupinam, kjer Marijo še posebej častijo in se ji priporočajo. Salezijanska družina je vsa marijanska. Sv. Janez Bosko je

o Devici Mariji razmišljal:

»Marija je naša voditeljica, učiteljica in mati.

Marija nikoli ne stori zadeve samo napol.« Ker v to popolnoma zaupam, verjamem, da me je Bog Oče

do obljuje sotrudištva pripeljal s posebnim razlogom. Obljubo smo dali 24. maja, na praznik Marije Pomočnice, v letu 100-letnice fatimskih dogodkov in 300-letnice kronanja milostne podobe svetogorske Matere Božje, zato naj Marija vodi našo pot h globljemu odnosu z Bogom, da bomo znali biti orodje v Njegovih rokah pri delu za blagor naše mladine in ljudskih slojev.

Simona Pavlič

Obljubo doživljam kot spodbudo in blagoslov, da bom lahko del Cerkve in svojo vlogo poskušal aktivno živeti, predvsem v oziru na mlade. Zdaj svoje poslanstvo iščem na raznih aktivnostih

in vsakodnevnem stiku z mladimi, v prihodnosti pa si želim postati učitelj, kar mi bo nudilo dovolj priložnosti za reden stik. Ne znam ponuditi veliko, a z blagoslovom upam, da tudi preko mene Bog koga nagovori.

Nejc Kastelic

24. maja 2017, na praznik Marije Pomočnice, sem z obljubo postala salezijanka sotrudišnica! In s tem del salezijanske družine pod okriljem Združenja salezijancev

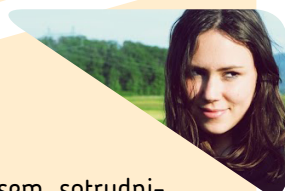
sotrudišnikov. To, da sem sotrudišnica, mi pomeni poseben blagoslov ter še tesnejši stik s salezijanci in mladimi.

V tem čutim svoje poslanstvo, svojo poklicnost. Veselim se dela z mladimi, med katere želim širiti don Boskovo karizmo. Iskreno pa bi se rada zahvalila vsem, ki so me spremljali na moji poti do sotrudištva!

Simona Purkat

*s srcem
v nebesih!*

Družina je svetinja

pogovarjal se je MARKO SUHOVERŠNIK

Življenje družine Ljajčaj je prepleteno z življenjem salezijanske ustanove v glavnem mestu Črne gore. Sestavljajo jo oče Anton, mama Kristina in štiri hčere: Antoneta (21), Linda (19), Tereza (17) in Kristina (3) ter Antonova oče in mati.

Anton in Kristina, črnogorska Albanka iz Malesije, sta se pred 25 leti poročila v Podgorici, po nekaj letih življenja v Ameriki pa se je družina vrnila nazaj in si v slabih 10 km oddaljenem Tuziju zgradila nov dom.

Že od malega sta bila povezana s salezijanci v Podgorici, kjer sta tudi zaposlena, in to povezanost sta prenesla na celotno družino.

Nadvse prijazna in vedno gostoljubna o družinskih vrednotah ne govorita veliko, temveč jih živita in to prenašata na mlajši rod.

Menda so vajini skupni začetki zelo zanimivi, sploh za tradicionalno okolje, v katerem sta odrasčala?

Kristina: O tem bi lahko govorili vsaj tri ure!

Torej, kako sta se spoznala?

Anton: Spoznala sva se spontano, slučajno. Pred 25 leti ni bilo mobitelov in s tem povezanih družbenih omrežij, še fiksnih telefonov nismo imeli. Torej sva uporabljala klasično pošto in sva si dopisovala. Menda je bil prvi, ki je vedel za naju, prav

poštar, ki je imel nenavadno veliko dela. ☺

Seveda so se začeli zmenki. Žal njeni starši niso bili preveč navdušeni nad najino zvezo, zato se je vse dogajalo na skrivaj. Eno tako srečanje nama je še prav posebno ostalo v spominu. Skrbno sva načrtovala, kje in kako se dobiva. Tina se je doma izgovorila, da gre na vrt, jaz pa sem prišel z avtomobilom in jo odpeljal. A daleč nisva prišla; avto je žejen obstal sredi ceste, jaz pa nisem imel niti dinarja v žepu. Ni mi preostalo drugega, kot da sem se peš podal do prijateljev in prosil za denar, da bi lahko kupil gorivo, prav tako pa sem jih prosil, če lahko Tino odpeljejo domov, ker je »najin« čas že zdavnaj potekel.

Kristina: Želela sva se »normalno« poročiti, a so bili moji starši proti. Pri nas so še vedno pomembne rodbinske vezi in njihovi odnosi iz preteklosti, ki pogojujejo sedanjost. Anton je po običaju želel priti in prositi za poroko, a ga moji niso sprejeli. Tako sva prekršila tradicionalna pravila in se sama odločila za poroko. Bila sva mlada, Anton je tedaj imel 19 let.

Kako sta spoznala salezijance? Zdaj sta namreč oba zaposlena v salezijanski ustanovi.

Anton: Pravzaprav že od malega, saj smo tedaj oboji živeli v neposredni bližini katoliške cerkve v Podgorici. Kot fantje smo tam igrali nogomet in pomagali Janezu Mirtku. Spomnim se, da so

mulci iz sosesčine radi razbijali steklena vrata dvorane, zato smo imeli z njimi krepke prepire in pretepe.

Na poroko naju je pripravljaj pokojni Anton Maroša, poročil pa naju je Janez Mirtek.

Nato sta prišla Rudi Tisel in Andrej Baligač z novimi idejami in načrti za prenovitev salezijanske ustanove. Rudi je ob priliki, ko smo hodili igrati nogomet, spraševal, če bi mu kdo pomagal zvariti podstavek za adventni venec za cerkev. Tako se je počasi začelo sodelovanje.

Tina: Pomagala sva, ko se je začela obnova in Andrej naju je povabil na pogovor za redno zaposlitev. Zaradi obnove kuhinja ni delovala in sestre, ki sicer redno kuhajo, tedaj niso bile tu, zato smo se znašli po svoje. Pripravljali smo obroke doma ali v čajni kuhinji v dvorani.

Anton: Pri obnovi je bilo polno dela, za nas je bilo to kar »strašno«! A ne da bi hvalil, moram dodati še tole: nisva dobila le zaposlitve, temveč imava zahvaljujoč takra-

tnim in sedanjim salezijancem poleg dela še veliko več. Pri njih se počutiva kot del družine. Vedno se lahko vse dogovorimo, če je treba rešiti kakšne težave v družini ali pri otrocih. To ni le služba, to je pravo služenje s svobodnim srcem.

V tradicionalni način življenja so salezijanci v zadnjih desetletjih vnesli kar nekaj svojega duha. Se opazi razlika med načinom dela v

Podgorici in tukaj v župniji Tuzi, ki jo vodijo frančiškani? Kako to vidite mlajši?

Antoneta, Linda, Tereza (ena čez drugo): Pravzaprav ne poznam razlik, ker smo »gor zrasle« pri salezijancih. Pri njih smo obiskovale ve-rouk in prejele zakramente, obiskujemo programe v mladinskem centru ter zimske in poletne oratorije.

Nekako se zdi, da je pri salezijancih vse bolj sproščeno, domače, ni take togosti, kot je mogoče v drugih župnijah.

V Črni gori in med Albanci je družina za zdaj še »nedotakljiva«. Ali se že čutijo zahodni vplivi napadov na družine in družinske vrednote?

Anton: Mislim, da, hvala Bogu, za zdaj zahodni kapitalistični sistem še ni v polnosti prodril k nam. A na žalost se ta dekadentna miselnost počasi počasi širi tudi v naše okolje.

Naj navedem primer: pred meseci smo bili na obisku pri sorodnikih v Švici. Ko pride-mo z Balkana na Zahod, se nam na prvi pogled vse zdi odlično. A le ni vse tako ro-

žnato. Ko smo se pogovarjali, kako dobro se živi in kako visok standard imajo tam, so odvrnili, da se veliko stvari ne opazi. Če bi hoteli v znamenem švicarskem mestu najeti stanovanje, bi ga dobili, če bi imeli psa ali mačko. Če pa imaš otroke, pa ga ne dobiš! To je katastrofa! Ko smo šli k maši, nismo videli nobenega mladega, ampak samo starejše.

In to je naš problem: vsi bi šli v Evropo, toda ... najlažje se je navzeti slabih in lahkih reči ter navad. To, za kar pa se je potrebno potruditi, za kakšne dobre reči, pa takoj opustimo in zavržemo. Kot narod imamo svojo kulturo, ki je naša identiteta in temu se ne bi odrekel niti za ceno življenja. Saj niti ne bi bilo zanimivo, če bi vsi živeli in mislili enako. Razlike bi morale ljudi bogatiti, ne pa razdvajati.

Zato z ženo tudi otroke vzgajava s to zavestjo pripadnosti. Za zdaj, hvala Bogu, uspevava. Kaj bo prinesla prihodnost, ne veva.

Naši ljudje na Zahodu, kamor se še vedno množično izseljujejo - tudi sama sva

nekaj časa živela in delala v Ameriki - imajo tam vse in obenem ničesar. Za nekega normalnega človeka bi morala biti družina svetinja. Kaj ti koristijo ogromne hiše, požrešni avtomobili in kupi denarja, če nimaš družine. Žal tega tam ni opaziti. Zato smo se tudi vrnili, saj sva se želela posvetiti vzgoji otrok.

V družini so torej otroci in vzgoja na prvem mestu?

Kristina: Seveda, vzgoja je najpomembnejša. Vedno sva skušala vzgajati skupaj kot oče in mati. Nikoli nisva česarkoli prikrivala ne med nama ne pred otroki. Probleme sva reševala skozi pogovor, čeprav je kdo kdaj povzdignil glas, a smo do sedaj vse uspeli rešiti mirno in s koristnim naukom za naprej.

Da ne bi bili predolgi, je pristopila tudi triletna Kristina s svojo dudo na flaški in pokzala, kako se navzema jezika in lepih navad.

Kristina (ml.): Pričmir! (Na zdravje v malesorskem narječju). ■

DRAGOCENI BISER

piše DON BOSKOVA PROSTOVOLJKA

100
let
za Boga
in za
svet

SPODBUDA OB 100-LETNICI

Don Boskove prostovoljke z vsega sveta smo od 19. do 21. maja v Valdoccu obeležile 100-letnico ustanovitve v skupni molitvi, premišljevanju in veselem srečanju, ki smo ga okronale s sveto mašo. Z nami je bil tudi salezijanski vrhovni predstojnik Ángel Fernández Artime, ki nas je med drugim takole spodbujal:

»Z zavzetostjo in radikalnostjo živite svoj poklic, pogumno in zavedajoč se, da vera določa oblike, vsebino, moč in luč vašega obstoja. V vaši posvečeni svetnosti ste našle dragocen biser, kot pravi evangelij, in ta dragocen biser vas osvobaja od čaščenja ter povečevanja moči, bogastva in zgolj površnega zbiranja; osvobaja vas od prestiža in iskanja lastne pomembnosti.

Jezus nam odkriva, da je resnična sreča ne v imeti, marveč dajati in darovati se; resnično bogastvo pomeni sleči plašč oblastiželjnosti; da smo lahko odprti za modrost Ljubezni in Resnice, ki nas resnično osvobaja in omogoča avtentično življenje.

To bo možno le, če ste žene molitve, žene osebne prijateljstva z Jezusom.«

ŽELIŠ IZVEDETI VEČ? POKLIČI: 031 262 756
ALI PIŠI: dbpnatalija@gmail.com

ŽIVLJENJE POSVEČENE SVETNOSTI

Govoriti o posvečeni svetnosti za mene osebno pomeni, da se trudim biti kristjanka s tistim »nekaj več«; živeti želim zavestno svoj DA, ki sem ga izrekla Gospodu zato, da bi bilo moje življenje »polno«. Biti Bogu posvečena sredi svetne resničnosti je prizadevanje živeti redne stvari vsak-

»NIHČE NE SME VEDETI, KAJ DOZOREVA V VAŠEM SRCU; BODITE ŠE NAPREJ TAKE, KOT STE.«

BLAŽENI FILIP RINALDI

danjega življenja bodisi v družini, na delovnem mestu, v apostolskem prizadevanju ali na socialnem področju in vse to v zavesti, da želim »biti sol« povsod tam, kjer se nahajam. Trudim se, da bi dala dodatni okus lastnemu življenju in življenju tistih, ki se mi približajo.

Ne gre za nič nenavadnega – preprosto živim z obema nogama na zemlji, moj pogled, misli in srce pa so osredotočeni na nebesa. Četudi je sveča prevrnjena, še vedno sveti navzgor in razsvetljuje vse okrog sebe. Želim se čim bolj pomešati med ljudmi, da jim posredujem optimizem, zaupanje in upanje preko izkušnje sprejemanja, poslušanja, razpoložljivosti, medsebojnih odnosov.

Nobena zunanja stvar ne more opredeliti moje odločitve, ali kakor je preprosto rekel blaženi Filip Rinaldi, mojega načina bivanja, življenja, ki hoče izražati pripadnost Bogu, saj prav On želi biti spremljevalec po poti mojega življenja v vsakdanjih in preprostim stvareh.

Kratko povedano: poskušam živeti običajno življenje na izreden način. V tem je moje življenje posvečene svetnosti.

JEZUS SE JE USTAVIL V KAKUMI

Med neizmernim trpljenjem sem videl salezijance, ki imajo odprt dom za upanje, tolažbo, sobivanje in vzgojo.

ÁNGEL FERNÁNDEZ ARTIME, vrhovni predstojnik salezijancev, foto ANS

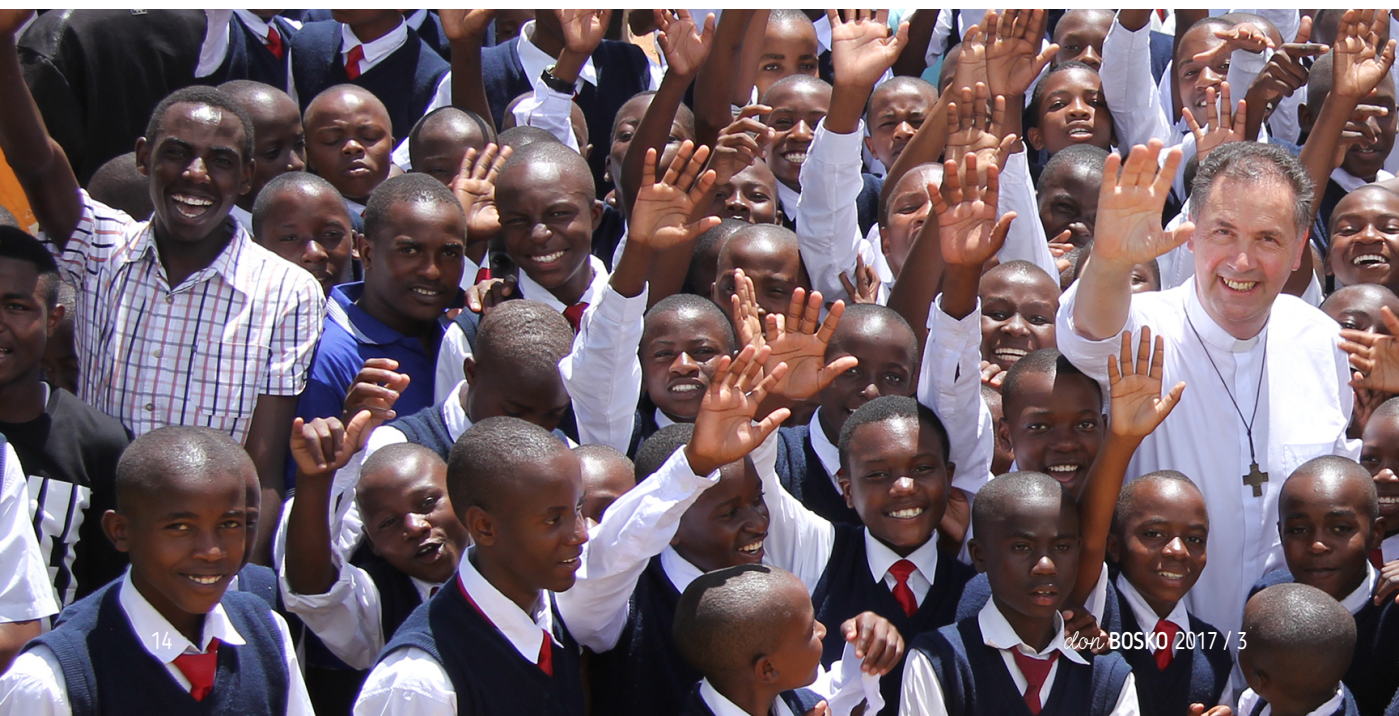
Dragi prijatelji, z vami želim deliti vtise, ki sem jih doživel ob preživljanju globoke človeške izkušnje. Nanaša se na obisk, ki sem ga pred nekaj tedni z nekaterimi salezijanci opravil v begunskem taborišču Združenih narodov v Kakumi (Kenija). Lahko si predstavljate, kako močan vtis napravi obisk begunskega taborišča. K temu je potrebno dodati jasen in pomemben namen. Tja nisem šel, da bi se srečal le z begunci iz Južnega Sudana, Ruande, Burundija in Konga, temveč da bi pozdravil in objel svoje sobrate v tisti čudoviti skupnosti, kjer pet salezijancev iz Tanzanije in Kenije živi s 150000 begunci. Večino sestavljajo otroci, najstniki, mladi.

Skupnost že vrsto let živi in deluje sredi begunskega taborišča. To ni nekaj vsakdanjega, a tako je. Odgovorni odbor Združenih narodov bivanja ni le dovolil, temveč tudi spodbudil, saj je salezijanska ustanova pomemben dejavnik sobivanja, socializacije, vzgoje in usposabljanja.

SREČAL SEM VALDOCCO 21. STOLETJA

V Kakumi, ki leži na meji s trpečim Južnim Sudanom, žal znanim po krutih notranjih plemenskih spopadih, živi ljudstvo Turkana. 340000 prebivalcev živi na suhem in vročem severovzhodnem predelu Kenije. Po prečkanju presahle reke dospemo v begunsko taborišče Združenih narodov. Tu srečamo najrazličnejše rase, plemena, različne navede in vere. Sredi tega človeškega »babilona« so salezijanci za mnoge to, kar je bil don Bosko za mlade v Valdoccu. Tu sem se srečal z afriškim Valdoccom 21. stoletja.

Več kot 250 mladih vsakodnevno obiskuje poklicno šolo, v kateri jih učitelji in salezijanci poučujejo za razne poklice: mizarstvo, električne napeljave, elektronika, izdelava pohištva, administracija, vodenje pisarne in drugo. Preprosti poklici, ki bodo tem mladim omogočili dostojno življenje po odhodu iz taborišča, ko se bodo uredili pogoji za mirno življenje v njihovih krajih izvora.

Zanje in za mnoge druge je vsak dan na voljo tudi hrana, ki jo v večji meri priskrbijo Združeni narodi, zadolženi za prehrano taborišča. Jedli smo skupaj z njimi: iz velikega krožnika riža, začinjenega z veseljem in velikimi nasmehi.

Pokazali so nam svoje delavnice in kar se učijo. Med njimi je največ mladih odraslih.

Čutil sem, da je tista hiša prava šola življenja. Priučiti se poklica je pomembno, a največ šteje, kar se učijo vsak dan: živeti skupaj v različnosti, v miru in soglasju, združevati moči za isti cilj, spoštovati mnenja, kulturna in verska odražanja.

Imel sem čast, da pozdravim odgovorno, ki je s strani Združenih narodov zadolžena za sodelovanje s salezijansko ustanovo. Pridružila se nam je pri kosilu ob krožniku riža. Vesel sem bil, ko sem iz njenih ust slišal, kako ceni prisotnost naših sobratov pri sodelovanju Združenih narodov in salezijanske družbe na tem koščku sveta.

Zahvalil sem se ji za dovoljenje, da lahko delujemo med temi mladimi, ne le v vlogi spremljanja in preživljanja, kar je bil začetni namen, temveč v vlogi priprave na življenje in graditve konkretnega upanja za bolj ali manj bližnjo prihodnost.

Všeč mi je bilo veselo ozračje ustanove in okolja. Mladi se čutijo doma.

PRESTOPITI PRESUŠENO REKO

In nismo sami, čeprav smo salezijanci edini, ki živimo v taborišču. Lepo je bilo slišati mladega škofa, ki je zagotovil popolno podporo in sodelovanje nam in sestram, s katerimi že leta sodelujemo na misijonu med ljudstvom Turkana.

Naše sanje so, da bi ustanovili še eno skupnost, ne v begunskem taborišču, temveč na območju Turkanov, na drugi strani presušene reke, kamor bi razširili poklicno šolstvo tudi med mlade Turkane.

Skupnost skrbi tudi za župnijo, v kateri se združujejo katoličani, nastanjeni v begunskem centru, ter za devet drugih centrov na tem širnem področju. V tej skrbi za vero ljudi, ki prosijo za skrb svoje vere v Jezusa Kristusa, sedejansko čuti, da se je velika noč izpolnila v begunskem taborišču, kjer je Jezus vstal za vse, še posebej pa za zadnje, najbolj uboge, izkoriščane, razseljene in zavržene tega sveta. Od tam se vračam s srcem, polnim veselja, da sem se lahko sredi tolike revščine s svojimi rokami dotaknil ganljive človečnosti in dejanske Božje navzočnosti.

Želim vam vse dobro, da bi nikoli ne pozabili na občutek za mlade, za žene in može v tem kraju, ki so nas sprejeli kot prijatelje in brate. ■

ZAPOZNELI POKLIC

JANEZ SUHOVERŠNIK

Don Bosko se je za duhovniški poklic odločil že v mladih letih. Sanje pri 9 letih so bile zanj dovolj jasno znamenje, da ga Bog kliče na to pot. Zaradi slabih ekonomskih razmer je odšel v šolo šele pri svojih 14 letih. Od svojih sošolcev je bil zato nekaj let starejši, čeprav je zaradi svojih izrednih učnih sposobnosti nekajkrat kakšen letnik celo preskočil oziroma je napravil dva razreda v enem letu. Pri svojih 20 letih se je po svojem rednem šolanju dokončno odločal o svojem poklicu. Ko je razmišljal o tem, ali naj vstopi v samostan k frančiškankam ali v škofijsko semenišče, se je naposled odločil za škofijsko semenišče po preroških sanjah in nasvetu zaupnega prijatelja Comola in njegovega strica duhovnika. Fantom, ki so se za redovniški ali duhovniški poklic odločili

po dopolnjenem 20 letu starosti, so že v don Boskovem času rekli, da imajo »Marijin poklic«, kar je pomenilo dvoje. Prvič, da so se za posvečeno življenje odločili nekoliko kasneje, in drugič, da jih je v ta poklic na poseben način pritegnila Božja Mati Marija, kar pomeni, da ima z njimi, kakor z don Boskom, poseben načrt.

MARIJIN POKLIC DANES

Tudi v našem času je veliko fantov in deklet, ki se za duhovniški ali redovniški poklic odločajo nekoliko pozneje, potem ko so že začeli ali zaključili en študij ali so se celo že zaposlili in so nekaj časa opravljali svoj poklic. Primer takšnega poklica je tudi naš Božji služabnik misijonar Andrej Majcen, ki se je za salezijanski in duhovniški poklic odločil po končanem šolanju, potem ko se je

že izučil za učitelja in je to delo že opravljal pri salezijancih na Radni. Ob obisku inšpektorja Petra Tironeja je na hitro napisal svojo prošnjo za noviciat, g. inšpektor pa ga je ob tem vprašal: Ali imaš rad Marijo? Gospod Majcen je izjekljal svoj da, inšpektor pa mu je odgovoril: »Potem je tvoja prošnja sprejeta«.

GROF ...

Iz don Boskovega časa je najbolj znan zapoznel poklic grofa Karla Alberta Caysa. V oratorij v Valdocco je prišel pri svojih 64 letih. Pred tem je bil osem let poročen. Potem ko mu je umrla žena, pa se je povsem posvetil delu za ubogo mladino. V treh don Boskovih oratorijih v Turinu je otroke in mlade učil verouk. Don Bosku je prav tako gmotno pomagal, saj je imel lepo premoženje, ker je bil grof neke pomembne plemiške družine iz Nice. Otroci v oratoriju so ga zato vse življenje klicali grof. Tudi don Bosko in drugi salezijanci so ga klicali s tem nazivom. V Karlu pa je zorela še ena želja, in sicer ta, da bi postal salezijanec. Ko sta govorila o tem, se je med njima spletel zanimiv pogovor. Don Bosko mu je dejal: »Prav je, da ste mi povedali, da o tem razmišljate, vendar me zanima,

AVGUST

Za mir na svetu in vztrajnost vseh preganjanih kristjanov.

SEPTEMBER

Za vse vzgojitelje v veri, starše, katehete in katehistinje, da bi vero sami živeli in jo posredovali mlademu rodu.

OKTOBER

Za dijake in študente, da bi se dobro pripravili na življenje in se odločili za prav poklic in življenjsko poslanstvo.

ali veste, kaj pomeni postati redovnik. Veste, da to pomeni zapustiti vse svoje bogastvo, vpliv in veljavo v svetu in vse posvetno?« Grof je don Bosku odgovoril: »Veliko časa že razmišljam o tem in vem za vse posledice takšne odločitve, vem pa tudi iz svoje izkušnje, da vse bogastvo, oblast in veselje tega sveta mojega srca ne zadovolji in mi vse te stvari ne bodo nič koristile ob smrtni uri.« Don Bosko je grofa Karla po tem odgovoru še naprej preizkušal. »Mislim, da imate doma lepo in udobno hišo, v našem zavodu, pa sami vidite, da nam včasih manjka tudi najosnovnejših stvari. Iskreno ti povem, da boš gotovo pogrešal dobro hrano, udobno posteljo, dobra oblačila in še bi lahko našteval.« Grof Karl je don Bosku odgovoril: »Vem za vse to, poznam pa tudi mnoge, ki živijo brez teh ugodnosti in upam, da bo tudi meni uspelo živeti tako z Božjo pomočjo.« Don Bosko se še ni ustavil in je nadaljeval: »V vaši hiši ste vi gospodar in odločate po svoje, kakor

hočete, v redovni skupnosti pa boste morali kot prepričan hlapec vse ponižno ubogati.« Grof Karl mu je nato odgovoril: »Dobro sem premislil in sem prepričan, da mi bo na smrtni postelji v večno zadoščenje moja ubogljivost in ne ukazovanje ter gospodovanje. Don Bosko ga je želel spomniti še na eno stvar, zato mu je dejal: »Oprostite mi, gospod grof, če Vam povem še to, da me skrbi, ker niste več tako rosno mladi, če boste lahko spolnjevali redovna pravila.« »Res,« je odgovoril grof, »da nisem več rosno mlad in mi je žal tudi, ker Bogu nisem podaril svoje mladosti, vendar mu želim sedaj zato dati vsaj svojo starost. Vseeno pa se tolažim s tem, da sem kljub svojim letom še popolnoma zdrav, zato mislim in upam, da se mi ne bo težko privaditi na skupnostno življenje. Vsaj poskusil bi rad.«

... POSTANE SALEZIJANEC

Ko je don Bosko videl grofovo odločnost in krepostnost, mu je predlagal, naj zaupa svojo pot Božji previdnosti,

potem pa mu je predlagal, naj v ta namen opravi še devetdnevnicu k Mariji Pomočnici, da mu izprosi pravega razsvetljenja. Še preden se je zaključila, se je grofu ponudila naslednja priložnost. Medtem, ko je čakal na pogovor z don Boskom, je v njegovo pisarno vstopila dekle, ki je bila stara 11 let in je bila delno hroma po svoji desni strani, zaradi tega je tudi težko hodila. Sam pri sebi si je dejal: »Če bo ta deklica po obisku pri don Bosku ozdravela, potem ne bo več dvomil o svojem salezijanskem poklicu.« Kmalu za tem je deklica prišla iz sobe popolnoma zdrava, potem ko ji je don Bosko podelil blagoslov Marije Pomočnice. Za grofa Karla Alberta je bilo to dokončno znamenje, da ga Bog res kliče v salezijanski poklic. Kljub svoji starosti je postal salezijanec in je bil pozneje posvečen tudi v duhovnika. Njegovo posestvo in grad so najprej spremenili v zavetišče za sirote, ki so ostali brez staršev, pozneje pa so grad nekoliko prenovili in spremenili v dom za duhovne vaje. ■

... KI JE V NEBESA ŠEL

s. IRENA NOVAK hmp

PRIPRAVLJENO PO: H. U. VON BALTHASAR, IL ROSARIO

Tisti čas se je enajst učencev odpravilo v Galilejo na goro, kamor jim je bil Jezus naročil. Ko so ga zagledali, so se mu do tal priklonili, nekateri pa so dvomili. Jezus je pristopil in jim spregovoril: »Dana mi je vsa oblast v nebesih in na zemlji. Pojdite torej in poučujte vse narode. Krščujte jih v imenu Očeta in Sina in Svetega Duha in učite jih izpolnjevati vse, kar koli sem vam zapovedal! In glejte: jaz sem z vami vse dni do konca sveta.« (Mt 28,16–20)

Sinov spust od enakosti z Bogom do podobnosti s služabnikom mora imeti nek zaključek: to pa je povišanje nad vse zemeljske moči. Spust ni bil nekaj, kar bi se dogajalo v prostoru, pač pa se je iz pokorščine Bog Sin podvrigel Očetu; tako se tudi povišanje ni dogajalo v prostoru, pač pa je razodetje, da je bila tista pokorščina svoboda in ljubezen, ki sedaj rodi sadove.

Domovina, h kateri teži človek, je Bog. Ni človek doma v svetu, pač pa je svet doma v človeku, saj obstaja prav zaradi Božje ljubezni do človeka. Če namreč človek doseže cilj, ga svet doseže v njem.

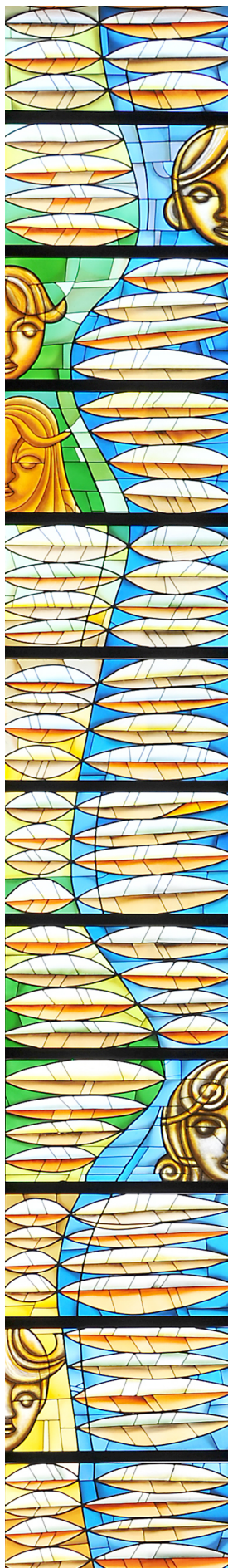
In sedaj je Tisti, ki je glava Cerkve, te skupnosti Božjega ljudstva, povzdignjen k Bogu, da bi se Cerkev – njegovi bratje in sestre – usposobila biti pri Bogu. Apostoli so to izkusili kot oblak, ki je zakril Jezusa, ko se je na Oljski gori povzdignil z zemlje. Tako se ustvari »razdalja«, ki poveča hrepenenje, ter po veri, upanju in ljubezni utrjuje Božje življenje v tistih, ki so ostali na zemlji. Angel pa je rekel učencem: »... kaj stojite in gledate v nebo?« Način,

kako biti s poveličanim Gospodom, je sedaj namreč: »Kakor je Oče poslal mene, tudi jaz pošljem vas.« Kot je Kristus, ko je odšel od Očeta na zemljo, izpolnjeval njegovo voljo in tako ostajal pri njem, tako bodo tisti, ki jih Kristus pošilja, z njim, če bodo izpolnjevali njegovo naročilo. V središču tega poslanstva pa je Gospodova skrivnostna navzočnost v Evharistiji: Jaz sem z vami do konca sveta.«

Gotovo je, da je bila Marija navzoča ob Jezusovem vnebohodu. Evangelist Luka to izrecno pove, ko govori o vrnitvi apostolov z Oljske gore v Jeruzalem: zbrali so se – verjetno v dvorani zadnje večerje – kjer so vztrajali v molitvi z ženami; posebej imenuje Marijo. Z vnebohodom Jezus postane »Gospod« in Marija »Jezusova Mati«. Zanj se tako začne poslanstvo, ki ji ga je Mesija zaupal s križa: biti Mati ob postopnem, pa gotovem porajanju Cerkve.

Mesto Gospodove Matere po njegovem vnebohodu je zgled za Cerkev in za vsakega vernika. Marija mora ponovno dopustiti, da njen Sin odide. V njenem življenju je bilo to pogosto povezano s strahom in bolečino. Sedaj ga dokončno izroča v Očetove roke. Ob tem ni več bolečine, pa vendar je odpoved: Sin se ji odmakne in Marija tako pripada Cerkvi ter sprejme način njene nejasne vere, ki pa je polna gotovosti končne obljube.

Za to, da bo Marija, da bo sveta Cerkev prišla v nebesa, da bo dosegla odrešenje, nimamo dvoma. Negotovo je samo, če bomo mi, posamezni verniki, hoteli živeti znotraj te vere in uravnavali po njej svoje življenje. ■

BITI ZNAMENJE BOŽJE LJUBEZNI ZA MALE

pripravili s. JOŽICA MERLAK in s. KATJA BALAZIČ hmp

Salezijanska družina je nastala iz osnovne potrebe otrok po ljubezni. Bog ima rad otroke in skrbi zanje. Po delovanju Svetega Duha je s posebno vzgojno karizmo mazilil mladega duhovnika, ki je v otroštvu sam doživljal stisko sirote. Zaradi lastne izkušnje je don Bosko samim sebi prepuščenim fantom želel ponuditi ljubezen, ki zaščiti, poskrbi za streho nad glavo, za obleko in hrano, za ustrezno izobrazbo in plemenito vzgojo – ljubezen Boga samega.

Marija Dominika Mazzarello je v družini okušala toplino Božje ljubezni in jo kot prvorojenka z veseljem dajala mlajšim bratcem in sestricam. V sebi je spontano razvila močan materinski čut, ki je položen v žensko naravo. Zanimivo je, da je kmalu po odprtju šiviljske delavnice za deklice k njej prišel neki krošnjar z dvema majhnima otrokoma. Umrla mu je žena. Prosil je, da bi hčerki ostali tam. Tako je bila vzgoja predšolskih otrok v samem srcu poslanstva nastajajoče redovne skupnosti hčera Marije Pomočnice.

Don Bosko v salezijanske ustanove ni sprejemal otrok, mlajših od osem let. Ni se čutil kos tej nalogi, ker je pred Bogom spoznal, da tak otrok potrebuje varno družinsko zavetje, predvsem mamo. Ko pa je odpiral skupnosti HMP ob

»Ni zadosti, da imamo otroke radi, to morajo tudi čutiti.«

Don Bosko

svojih zavodih, jim je takoj zapal prav vrtce. Videl je, da so sestre že po naravi tako nežno in ljubeče naklonjene majhnim otrokom, da jih je celo spodbujal, naj jim bo ta ljubezen vzorec za vse odnose. Svetoval jim je, naj gojijo in izražajo »potrpežljivo in gorečo ljubezen ne samo do otrok, ampak tudi do deklet in do kogar koli z namenom, da bi storili čim več dobrega za duše«.

Podobno kot v Morneseju so tudi v Murski Soboti ljudje ob prihodu sester začutili, da bodo pri njih malčki ljubljeni in varni. Tako se je pred 25 leti s prihodom prve deklice v varstvo porajal vrtec Lavra. V njem si prizadevamo, da bi otrokom nudili toplino doma, ki jo pogrešajo v času od-

sočnosti staršev. Zato omogočamo otrokom življenje v starostno mešanih skupinah (1–6 let) skupaj z brati in sestrami. Vsi zaposleni, ne le vzgojiteljice, se zavedamo, da prispevamo nepogrešljiv delež pri vzgoji v dobre kristjane in poštene državljane. Živimo v salezijanskem stilu, ki temelji na don Boskovem preventivnem sistemu. V vrtcu vlada družinsko ozračje. Vzgojitelji so vedno med otroki, z njimi in z njihovimi družinami pletejo močne vezi, ki vplivajo na kvaliteto življenja in se odpirajo za Boga.

Veseli in ponosni smo, da smo kvas in sol tudi za druge katoliške vrtce v Sloveniji, saj nas mnogi prosijo za nasvete in posnemajo naš vzgojni stil. ■

Družina
smo!

Postani
člen
Boskova

bivši gojenc

salezijanec sotrudnik

hči Marije Pomočnice

salezijanec brat

bivša gojenka

članica Združenja Marije Pomočnice

don Boskova prostovoljka

salezijanec duhovnik

član Združenja Marije Pomočnice

salezijanka sotrudnica

A colorful illustration of a diverse group of young people, including men and women of various ethnicities, smiling and looking towards the viewer. They are dressed in casual, contemporary clothing. The background is a solid blue color.

donB

agustindelatorre.com

BOSKO

vega časa

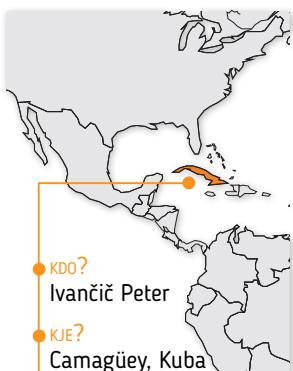
www.hmp.si
www.donbosko.si

pisma

MISIJONARJEV

Ob letošnjih velikonočnih praznikih so se oglasili naši misijonarji. Objavljamo povzetke njihovih pisem.

- **KDO?**
Ivančič Peter
- **KJE?**
Camagüey, Kuba
- **KAJ?**
Pastoralna in župnijska oskrba krščanskih skupnosti

PETER IVANČIČ

100-letnica prihoda salezijancev

4. aprila smo praznovali 100-letnico prihoda salezijancev na Kubo. Bilo je preprosto, a lepo in slovesno. 100 otrok in mladih je na čelu slovesne procesije, ki je vodila v župnijsko cerkev, spomnilo na 100 let salezijanske zgodovine na Kubi in Antilih, kjer je tudi znoj in svetost našega rojaka Ignaca Ozmeca. Iz misijonskih krajev, ki jih oskrbujem, pa so se dva dni prej, v nedeljo 2. aprila, pripeljali s šestimi kamioni. Otroci so že tedne prej na posameznih postojankah vadili don Boskove pesmi in jih potem na to nedeljo skupno prepevali med sv. mašo.

Kolesar s sombrero

Ker kombi Toyota že od konca avgusta lani ne deluje, obiskujem misijonske kraje s kolesom. Tedensko

tako naredim okrog 400 km, kar seveda tudi ni mačji kašelj, tako da imam kondicije za izvoz. Seveda imam občasno tudi srečo, ko mi uspe kolo in sebe naložiti na kak kamion, vlak ali avtobus. Res, občasno! Ker čakati na prevoz na tako imenovanih »rumenih točkah«, kjer morajo državna vozila ustavljati, je zame s kolesom izguba časa. Čakam, recimo, eno uro in več. V tem času pa se že tudi naredi nekaj poti. Vlak, ki vozi v »mojo smer«, ima izmenično pot, to je, en dan gre v eno smer, naslednji dan pa se od tam vrne nazaj v mesto Camagüey. Velikokrat se zgodi, da je v okvari in tako sploh ne krene na pot. Da o voznem redu ne govorim ... Sicer pa imam dober nov sombrero (klobuk), s katerim sem se na samo veliko noč prvikrat odpravil v misijonske kraje ... Je res odličen in stabilen na glavi.

FRANC ZAJTL

Priprava na veliko noč

V muslimanskem okolju se koptski kristjani, ki jih je v Egiptu okrog 10 milijonov, resno pripravljajo s strogim postom (55 dni), z molitvami in rednejšim obiskom bogoslužja. Maše imajo samo ob sredah, petkih in nedeljah. Njihov post je zares post: lahko uživajo samo zelenjavo. Veliko naših zaposlenih me prosi, naj se jih spomnim v molitvah. Od časa do časa se mi tudi kdo zahvali, ker je »prepričan«, da je bil uslišan. Spodbudno, kajne. Delam po svojih zmožnostih: nadzorujem in pomagam pri disciplini na tehniški šoli. Večkrat »tolajim« ljudi, večinoma naše zaposlene, ker živijo v težkih finančnih razmerah, saj smo sedaj v najhujši finančni krizi: po treh revolucijah so plače še nižje kot prej.

Bombni napadi

Najprej se je zgodilo v veliki cerkvi v Tanti, kjer se je na slovesni liturgiji zbralo čez 2000 ljudi. Pred oltarjem je bil duhovnik z več diakoni in ministranti, peli so ..., vse je bilo v najlepšem duhovnem ozračju. Nenadoma se jim je približal moški in se razstrelil. Pokol! Čez 40 mrtvih in čez sto ranjenih.

Ravno ob našem skupnem kosilu pa nas je klicala neka naša snažilka in sporočila, da se je zgodil napad tudi pred koptsko katedralo, kjer je sedež koptskega papeža, ki je ravno končal slovesno liturgijo. Klical je ravnatelj, potem še zaposlena mož in žena, ki stanujeta približno sto metrov od te katedrale: po telefonu smo slišali jokanje: umrla sta dva njihova sorodnika in nekaj od njih je ranjenih, ker so se ravno rokovali, kot je tukaj navada, ob vhodnih vratih v dvorišče pred katedralo. Tam je bilo okrog 6 do 8 policistov, ki so

strogo pregledovali vse, ki so hoteli v katedralo. Prišel je en mlad študent, ki je šel mimo detektorja; ko so ga ustavili, je pritisnil na gumb in zopet ogromen pokol! Na sebi je imel 35 kg streliva. Umrlo je šest policistov, enega poznam tudi jaz, ker je bil večkrat tudi pri naših vratih, nekaj ljudi, tudi žensk in otrok. Razdejal je trgovino ob vratih, kjer sem tolikokrat kupoval sladkarije in suho sadje za naše praznike. Razbite so vse šipe na izložbah po celi tisti cesti pred vhodom. Pravijo, da je bilo tam do sedaj 16 mrtvih in veliko ranjenih. Ta kraj je samo dva km od nas. Nad temi dogodki so zgroženi vsi, posebno kristjani, pa tudi muslimani. Povsod se čuti ogorčenje, kako je to mogoče. Danes smo imeli cel dan policijski avto s policisti pred našo šolo, ki pa je bila na pol prazna, saj so starši zaradi varnosti otroke zadržali doma.

Papežev obisk v Egiptu

Papež takega sprejema verjetno ne bi imel v kakšni evropski državi. Cel teden pred obiskom so državni časopisi pisali o papežu kot o človeku miru, dobrote in ljubezni do vseh ne glede na vero. V časopisih in po glavnih cestah v Kairu so bili objavljeni ogromni oglasi s papežem, ki blagoslavlja: v sredini je bil križ in mlaj, na strani piramide, spodaj pa napis v arabščini in angleščini: Papež miru v Egiptu miru.

Vse je bilo organizirano do vsake podrobnosti. Varnostna služba je imela ogromno dela pri pripravah, med obiskom in vse do odhoda papeža. Na cestah, kjer se je vozil

- KDO? Franc Zajtl
- KJE? Aleksandrija, Egipt
- KAJ? Salezijanska ustanova z osnovno in srednjo šolo, poklicnimi tečaji ter oratorijem med pretežno muslimanskim prebivalstvom

Kerečev misijonski sklad

Do 27. 6. 2017 ste darovali Klemenčič M., Meglen I., Sabolič K., Rihtar F., Rihtar H., Polak V., Brezavšček R. in drugi neimenovani dobrotniki misijonov. Bog povrn!

- **KDO?**
Tone Grm
- **KJE?**
Inharrime, Mozambik
- **KAJ?**
Salezijanska
ustanova s poklicno
šolo in internatom,
pastoralno delo

papež s svojim spremstvom, je bilo videti veliko oklepnih vozil, vojakov, policije, tajne policije, saj ni bilo zagotovljene popolne varnosti pred vdorom skrajnežev. Med mašo

so stadion preletavali helikopterji, ki so strogo nadzorovali okolico.

Še nekaj je »ušpičila« državna varnost: najprej so napovedovali, da bo maša na stadionu, kjer je mašo daroval že papež Janez Pavel II. leta 2000. V zadnjih dveh dneh pa so spremenili načrt in vse pripravili na stadionu zračnih sil, ki ga je vojska sama lažje nadzorovala.

Lepo srečanje je bilo tudi v koptskokatoliškem semenišču 20 km iz Kaira. Nemške sestre, ki so bile tam, so mi dejale, da je bilo »zelo družinsko« srečanje: papež se je rokoval s klerom in redovniki ter redovnicami. Hvala Bogu, vse se je izteklo na najboljši možni način. Učinek in ozračje obiska sta bila zelo pozitivna - to je bil tudi namen obiska.

ANTON GRM

Uničujoči ciklon

Januarja je bilo mirno in z veseljem sem pričakoval začetek novega šolskega leta! Potem pa nas je presenetil ciklon, ki je najhuje divjal v glavnem mestu Inhambane. Materialne škode je bilo zelo veliko. Dve tretjini prebivalstva sta ostali brez doma! Kar precej ljudi je tudi umrlo. Električno omrežje so popravljali dva meseca, telefon, internet in televizijski signal pa več kot tri mesece. Ciklon se je po prvem sunku, ki je trajal ves teden, vrnil dvakrat, obakrat na srečo manj

grozno kot prvič, kljub temu pa se je škoda še povečevala. Mi smo si kar hitro opomogli in v glavnem pospravljali ter prekrivali, kar nam je veter poškodoval. Bolj smo bili prizadeti zaradi drugih stvari: težave z električno oskrbo pomenijo težave z oskrbo s pitno vodo za cel okraj, ki je dobesedno odvisen od naše črpalke. Od nas se ni nihče pritoževal, bilo pa nam je hudo zaradi ljudi: spali so pri nas v šolskih prostorih, kakor se je kdo znašel. Po skoraj štirih mesecih se je vse že precej umirilo, večina ljudi se vrača domov, gradijo slamnjače, prekrite s palmami, sem in tja dobimo tudi kakšno obljubo v uteho, kar pomaga pregnati neotlažljivo žalost in jok tistih, ki so že tako ali tako brez vsega!

Svetla točka te katastrofe je ta, da sta sprti strani uvideli, da se nima smisla tolči in potolči. Po dolgih letih nesmiselne državljanske vojne so končno sedli za pogajalsko mizo in se začeli resno pogovarjati o miru! Ne ve se, ali bodo pogajanja uspešna ali ne, je pa očitno velik napredek že sam pogajalski proces, ki ga do sedaj ni in ni bilo!

Težave z avtomobilom

Avto, ki ga še vedno težko čakamo, še kar počiva. Vlada samo obljublja, ne uredi pa ničesar: »Samo še eno pismo morajo napisati, pa bo!« To traja že od 10. novembra 2016; bo, ko bo, kar bo in kakor bo. Do takrat pa nam ostaja upanje, vera in ljubezen. Od vseh treh pa je seveda največja tista, ki nam jo v teh dneh izkazuje milostljivi Bog po priprošnji nebeške Matere Marije Pomočnice. Ne temperatura, ne dež, ne veter, ne nerazumevanje nam ne morejo do živega, ker je Gospod, ki je za nas trpel, umrl in vstal od mrtvih, z nami in za nas! ■

VITEZ Z BELIM ODLIČJEM

A. SLAVKO SNOJ, VICEPOSTULATOR

V ljubljanski Narodni galeriji je od junija do konca avgusta 2017 na ogled razstava z naslovom *Ave crux alba* (Pozdravljen beli križ) v spomin 800-letnice malteškega reda pri nas. Prva znana pisna omemba njim zaupane nadarbine (komende) na Slovenskem je Melje (Melnich) v Mariboru. Tu je leta 1217 že stala komenda suverenega malteškega viteškega reda, pozneje opisana tudi z mlinom na čolnih pod mariborsko trdnjavo (sub castro Marebburch). Razpoznavni simbol njihove »bratovščine« in potem reda pa je osmerokotni beli malteški križ, ki je hkrati odličje. Nosil ga vsi člani reda (prvi imajo zaobljube kot redovniki, drugi – vitezi in dame – so tretjeredniki, ki napravijo obljubo, skladno s svojim geslom). Ta prva omenjena komenda se je sčasoma dobesedno pogreznila v zemljo, le spominska plošča nas na tistem kraju še spominja nanjo.

A glej čudo! Pravijo, da se rajska ptica feniks použije v lastnih plamenih in se po petsto letih znova rodi iz pepela. Ali se v zgodovini občasno ne ponovi nekaj podobnega? In tudi na področju Melja v Mariboru se je na istem kraju po več stoletjih rodil mož, ki je daleč presegel tosvetni viteški naslov, saj si je pridobil rajskega: to je Božji služabnik Andrej Majcen.

Njegovo geslo je bilo prav enako: oznanjati vero in služiti ubogim – povsod, kjer je bil, in z vsem žarom! Osmerokraki križ njegovega poslanstva ni bilo odličje zemeljske, temveč evangeljske – nebeške nadarbine: To je osem blagrov Božjega kraljestva, ki jih beli

križ ponazarja. Kakor člani malteškega reda obljubijo, da se bodo borili proti osmerim stiskam in slabostim sveta, tako je bilo misijonarsko življenje Andreja Majcna en sam boj brez prenehanja, proti »boleznim, zapuščenosti, brezdomstvu, lakoti, pomanjkanju ljubezni, krivici, ravnodušnosti in neveri«. Nad 1300 zahvalnih pisem Vietnamcev priča, kako je bila njegova ljubezen dejavna, njegova drža junaška in njegova svetost ljudomila.

Beli križ je bil zanj osebno tudi znamenje življenjske daritve – ne brez žrtve – odličje junaštva in svetosti. V svoji starosti je zapisal – kakor svoj labodji spev: »Me zelo boli klevetanje o aferi mojega 17.–18. leta od gg. v Rajhenburgu. Nikdar nisem bil ne klerikalec

ne liberallec, pač pa vedno demokrat. Kot mi je oče povedal: 'Bodi z vsemi dober', kakor uči sedaj papež Janez Pavel II. Odločil sem se za don. Boskove, za politiko očenaša. Bil pri Sokolu radi telovadbe, radi slabotnega zdravja. Bil jetičen in v očetovi familiji so vsi

od jetike umrli. Politični ostrboji, ki so bili strupeni, so bili proti bratski ljubezni, zato vedno zoprni. 1935 sem se izognil umazani politiki. Biti vsem vse! Magistru sem povedal jasno, kako so me komunisti hoteli vnesti v razdiralno politiko, o kateri sem zvedel le iz časopisov naslednji dan. Tisto zabavo sem premagal junaško, tudi Mariborčanko [?]. Hvala Bogu. Doslej me je klevetanje, ki še traja, zelo prizadelo, pa sem vse – kot me je učil magister – tiho požrl. Prvič pa tudi napisal – Bog mi je priča. Nikdar se nisem dotaknil ženske. Boril sem se pa vedno proti 6. + 9. zapovedi« (*Duhovni dnevnik 3,3, Ljubljana 1988*). Andreju Majcnu se zato naravno prilega naslov: Vitez z belim odličjem. ■

Z VAMI ZMOREMO MNOGO

JANEZ KRNC, PREDSEDNIK UPRAVE

Ustanova Sklad Janeza Boska je v letu 2016 prejela več konkretnih prošenj za pomoč pri izvedbi mladinskih, socialnih in vzgojnih projektov. Ustanova je finančno podprla 19 projektov v skupni vrednosti 22.490,00 EUR. Odobrena sredstva so bila porabljena:

- ▶ za dograditev zunanjih igrišč v Mariboru,
- ▶ za podporo družinam preko Aninega sklada,
- ▶ za nakup kombija v okviru uličnega dela na Skali,
- ▶ za udeležbo otrok na ustvarjalnem kampu v Veržeju,
- ▶ za dejavnost SMC Rakovnik: Šport lahko vzgaja in evangelizira,
- ▶ za poletni tabor otrok ob Krki v okviru Skale,
- ▶ za otroške, mladinske in družinske programe v Zavodu Marianum Verzej,
- ▶ za šport kot priložnost za vzgojo v SMC Sevnica,
- ▶ za cirkuško animacijo akrobacijo mladosti v Zavodu Andreja Majcna,

- ▶ za kreativno učilnico v okviru SMC Maribor,
- ▶ za osebno rast animatorjev župnije Kodeljevo,
- ▶ za Heresov športni turnir in ekskurzijo Balkan bivših gojencev Želimelj,
- ▶ za vzgojo animatorjev in pripravo otroških programov v SMC Cerknica.

Ustanova Sklad Janeza Boska bi še naprej rada podpirala take in podobne vzgojne projekte. S tem namenom tudi zbiramo dodatna sredstva in finančne podpornike. Ves denar, ki se zbere na računu Ustanove, je pregledno voden in porabljen. Več denarnih sredstev bomo zbrali, več organizacijam bomo lahko pomagali pri izvedbi njihovih projektov za mlade. Ena oblika podpore je dohodninska donacija, druga oblika pa konkretno nakazilo denarnih sredstev na nov račun Ustanove Sklada Janeza Boska. Za vsak vaš dar smo hvaležni in obljubljam, da bomo prejeta sredstva namensko namenili za preventivno vzgojo mladih v duhu Janeza Boska.

Ustanova Sklad Janeza Boska: SI56 0205 8026 2282 413 pri NLB

PROGRAMIRANJE

RAZMIŠLJA JANA HERNAVS

O programiranju nimam niti najmanjšega pojma. Mogoče razumem princip, nekaj v smislu, da poskušaš napisati kodo, po kateri se bodo izvajale točno določene funkcije, ko se programerju zazdi ustrezno in potrebno. Brez presenečenj in odstopanj, vse po istem kopitu in po principu vse ali nič. Če je koda prav napisana, deluje, če ne, pa ne.

Bolj kot opazujem ljudi, bolj se mi zdi, da smo vsi isti program, z isto kodo, le naloženi v različne sisteme. Zakaj? Mogoče imam le malo predpoletne eksistencialne krize, ampak te misli me gnjavijo že dlje časa. Ker sem malce samovšečna in precej romantična, sem si zmeraj umišljala, da sem unikat. Ne samo po izgledu, pač pa tudi po razmišljanju, čustvovanju in doživljanju. Ta edinstvenost mi je ogromno pomenila, počutila sem se posebno, drugačno, predvsem pa sem mislila, da sem definicija sama sebi.

Načeloma se veliko družim z Youtubom, toda zadnje čase me kar pogosto spravi v stisko. Ne zato, ker bi mu posvečala preveč časa, pač pa zato, ker mu posvečam preveč pozornosti. (Imam *crush* na youtube?) Od kar obstaja, sem na njem našla super glasbo, krasne videe in nekaj smešnih stvari. Bistvo je bilo, da sem jih našla sama, sedaj pa mi jih Youtube kar sam ponuja, po lastnem izboru, gle-

de na moj *search history* in preference ..., skratka, ni mi všeč, da mi sledi in mi pod nos rine ukalupljene zadeve, saj bolj od vsega cenim ravno pestrost.

Še bolj grozno je to, da ne mine teden, ko mi Youtube ne bi serviral vsaj ene pesmi, ki nosi v besedilu moje trenutno stanje duha. Grozljivo. Iz več razlogov. Zakaj me opozori ravno na to pesem in zakaj, presneto, sploh posvečam pozornost besedilu? Od kdaj poslušam besedila???

Kako na svetu je mogoče, da bi nekdo lahko čutil, doživljal in interpretiral tako kot jaz? Zakaj se mi zdi, da je v teh besedilih več moje kot njihove resnice? In kako je lahko nekdo, ki ni jaz, prišel do položaja, ki je v njem sprožil iste občutke kot v meni?

Še bi lahko naštevala razloge, a po nekaj mesecih razmišljanja sem prišla do programiranja kot delnega odgovora. Ne morem ali pa nočem sprejeti, da smo vsi ljudje v čustvovanju (in mogoče še čem?) tako univerzalni, da so se vse ljubezni in zgodbe zares že zgodile, da več ne obstaja scenarij, ki se še ni zgodil. Mislila

sem, da če bom kdaj našla nekoga, ki me bo v določeni stvari popolnoma razumel in dojel, da bom srečna. Zdaj pa vidim, da me to spravlja v nekakšno razočaranje in nejevoljo, ker »nisem dovolj posebna«, da bi bila moja razmišljanja, čustvovanja in doživljanja samo moja.

Kot da se že ob tem ne bi počutila dovolj nelagodno, pridem še do točke, kjer stopita v konflikt že dalj časa opazovano dejstvo, da smo ljudje zelo univerzalni in predvidljivi, in splošno znana resnica »100 ljudi 100 čudi«. Kako naj torej hkrati zagovarjam oba argumenta, če pa sta si dobesedno nasprotna?

Počasi postajam sumničeva, da moji procesorji niso dovolj zmogljivi in da sem tik pred *fatal error*. Ne vem, ali bi iskala *reset button* ali raje prosila za enostavnejšo kodo.

Ljubljana Rakovnik ■ Letos smo na salezijanski mladinski pastoralni skozi celo leto pripravljali četrtke za mlade. Prvi četrtki v mesecu so bili namenjeni molitvenemu srečanju, adoraciji, branju Božje besede. Drugi četrtki so sedaj že deveto leto namenjeni večerom SKG (sodobni krščanski glasbi), v sklopu katerih smo pripravili 6 glasbenih večerov. Tretji četrtki so bili v znamenju uskovniške maše, ki je zbirala mlade, ki so že bili kdaj na Uskovniških tednih ali pa imajo le-to še v načrtu. Četrte četrtke pa smo obarvali družabno – karte, petka, tik tak bum in sproščen klepet ter druženje mladih. Tudi za prihodnje leto načrtujemo, da četrtki za mlade ostanejo igrivi, glasbeni, duhovni, družabni ...

Sevnica, 8. 4. 2017 ■ Animatorji smo s pomočjo duhovnih vodij letošnjim prvoobhajancem pripravili tematsko obarvan dan. Po dramski igri smo kapelo za nekaj minut spremenili v letalo, kjer nas je pričakal animator pilot. Uprizorili smo strmoglavljenje, nato pa s pomočjo vere in medsebojne pomoči našli izhod s samotnega otoka. Sestra Emanuela nam je ob zanimivi predstavitvi podrobneje razložila smisel in potek velikonočnih praznikov. Po kosilu je sledila velika igra, nato pa smo izdelovali butare. Vsak si je naredil svojo unikatno butaro, ki jo je naslednji dan odnesel v cerkev. Sevniki animatorji smo veseli, da smo vedoželjnim otrokom lahko podarili košček svojih izkušenj in znanja v njihov mozaik življenja, ki se je začel šele dodobra sestavljati. *Aljaž Prosenik*

Ljubljana Rakovnik, 18. 4. 2017 ■ Ekipa prostovoljcev na Rakovniku pod vodstvom gospe Vike Brozovič že dolga leta zavzeto in brez pritoževanja redno pripravlja in pakira Salezijanski vestnik za pošiljanje po pošti. Tudi ob izidu 2. številke Don Boska so se zbrali v prostorih SMP in v nekaj urah napolnili poštarne zabojnike. Brez njih Don Bosko ne bi prišel na vaš naslov. Najlepša jim hvala in Bog povrni!

Podgorica, Črna Gora, 22. 4. 2017 ■ Skupina mladih žonglerjev »Cirkus Bosko«, ki jih vodi animator Ljindon Ljucović, je pred številnim občinstvom in radovedneži pripravila predstavo v največjem nakupovalnem središču Podgorice. Skupino sestavljajo otroci in mladi, ki prihajajo tudi iz pravoslavnega in muslimanskega okolja. Skupina se ne zbira le za zabavo, temveč skuša preko igre vzgajati za človeške vrednote, medsebojne odnose in čut za odgovornost. Skupaj z drugimi skupinami mladinskega centra razširja vrednote don Boskovega preventivnega sistema, ki si počasi utira pot na versko in narodno pisani Balkan.

Sevilja, Španija, maj 2017 🇸🇮 Na evropskih salezijanskih športnih igrah je Slovenijo zastopala ženska odbojcarska ekipa z Rakovnika. V Sevilli so naše punce odigrale kar nekaj odličnih tekem in si na koncu izborile odlično 4. mesto, kar je najboljši rezultat do sedaj. Poleg tekem je bilo tudi dovolj časa, da so si lahko ogledali nekaj znamenitosti, se sprehodili po mestu, se zabavali na plesnem večeru skupaj z ostalimi ekipami in na sploh dobili eno mednarodno izkušnjo. Prihodnje leto bodo igrali na Poljskem, čez dve leti pa pri nas v Sloveniji.

Celovec, Avstrija, 6. 5. 2017 🇸🇮 Društvo IniciativAngola je skupaj s Športno zvezo ter z mladimi iz Slovenske gimnazije in Trgovske akademije izvedlo 6. nogometno prvenstvo »Cup of colours«. Sodelovalo je 24 moštev različnih narodnosti, ki živijo na avstrijskem Koroškem. Z vsakoletnim turnirjem stremimo k ozaveščanju lastnih predsodkov do različnosti in k ustvarjanju prostora za medsebojna srečevanja. Mešanica različnih narodnosti, kultur, religij, barv kože in jezikov nas je povezala v eno. Ob koncu dogodka smo ustvarili simbol miru in medsebojnega spoštovanja. Izkupiček turnirja smo namenili izobraževalnim projektom don Boskovich sester v Angoli. jp

Boštanj, Sevnica, 6. 5. 2017 🇸🇮 V začetku maja se vsako leto salezijanci sotrudniki zberemo skupaj na t. i. dnevu sotrudnikov. Letos nas je medse sprejela sotrudniška skupina iz Sevnice. Srečanje smo začeli v Boštanju, kjer smo v župnijski cerkvi od tamkajšnjega župnika izvedeli veliko novega o salezijanski ustanovi na Radni ter o njenem močnem vplivu na življenje v teh krajih. Obiskali smo tudi grob salezijancev na njihovem pokopališču, se odpeljali do majhne cerkvice v Šmarčni, ki so jo sami zgradili prebivalci vasi, nato pa smo šli v Sevnico, kjer smo imeli sveto mašo. V SMC-ju smo bili deležni okusnega kosila. Vsako leto se zberemo stari in mladi in ugotavljamo, da nam je skupaj lepo.

Cerknica, 6. 5. 2017 🇸🇮 Potekal je SMC JAM – koncert slovenskih salezijanskih bendov. Na srečanje so poleg domačega benda Dotik iz Cerknice prišli še bendi iz SMC Celja, SMC Rakovnika (FZL) in SMC Sevnice (Svetlih 6). Po tonski vaji se jim je v dvorani pridružil gost Grega Strajnar (Odkloplen Grega), ki jim je povedal nekaj stvari o sodobni krščanski glasbi (SKG) in delovanju bendov. Zvečer se je z blagoslovom g. Janeza Potočnika začel koncert. Vsi bendi so s svojim igranjem zbranim obiskovalcem polepšali večer. Domov so odšli navdušeni, člani bendov pa so poleg lepega večera dobili še nove prijatelje.

Ljubljana, 7. 5. 2017 ■ Zaključila se je letošnja Salezijska športna liga, ki je prinesla zmagovalce v treh disciplinah: mali nogomet (fantje - mlajši): Radenci, mali nogomet (fantje - starejši): FC Hrabrost, odbojka (dekleta): SMC Rakovnik 1 in košarka (fantje): SMC Rakovnik. Liga je potekala na vzhodu (Maribor) in zahodu (Ljubljana). V njej je letos sodelovalo 40 ekip, oz. 503 mladih športnikov! Poleg finalnih tekem in zaključnega piknika sta se podelitve udeležila tudi vrhunska alpinista, prva zakonca skupaj na vrhu Everesta, Andrej in Marija Štremfelj, ki sta spregovorila o svoji športni poti. Hvaležni za celo leto, pogled pa je že usmerjen v novo sezono salezijske animacije športa.

Strasbourg, 11. 5. 2017 ■ Dijaki Gimnazije Želimlje smo zastopali Slovenijo na Euroscolo 2017. Mladi poslanci iz 23 držav Evropske unije smo prisluhnili videokonferenci s podpredsednico Evropskega parlamenta, Avstrijko Ulrike Lunacek, ki se je oglasila iz Bruslja. V t. i. odborih smo se poglobili v različne teme (migracije, okolje, finance ...) in iskali rešitve za aktualne težave. Poslansko delo je pravzaprav zelo naporno, smo ugotavljali. Zatem smo se znova zbrali v veliki dvorani, poslušali predstavitev predstavnikov odborov in njihove odgovore na številna - ja, tudi naša, želimeljska - v angleščino pretopljena vprašanja. Sledilo je naše prvo evroglasovanje! Vseh 500 ad hoc poslancev je odločalo, kateri predlogi so bili dobri in kateri niso. Člani strasbourške odprave smo hvaležni Zali Kogoj, Žanu Bocu in Katji Lenarčič, zmagovalcem debatne oddaje Gymnasium.eu, ki je potekala na radiu Prvi nacionalne RTV SLO, da so

nam priborili nepozaben in edinstven dan v evropskem parlamentu. Če ne prej, bo parlamentarna dvorana ponovno slišala naše modre misli takrat, ko bomo tja prišli kot čisto pravi slovenski evroposlanci tja prišli kot čisto pravi slovenski evroposlanci ... Klara Tomažič

Cerknica, 14. 5. 2017 ■ Ni dolgo tega, kar so bili naši prvoobhajanci prinešeni pred Gospoda, kjer so s svetim krstom postali Božji otroci ... Zdaj pa so prvič prejeli Jezusa v posvečeni hostiji! Vsi starši jim iskreno želimo, da bi ta Jezusova luč žarela v njih celo življenje in jim, in tudi vsem nam, osvetljevala prave izbire življenjskih poti s končnim pristanom v Jezusovem objemu v nebesih! Prvo sveto obhajilo in spoved sta zakramenta, pri katerih se dejavno in zavedno začne krščansko življenje naših otrok. Da so otroci iskreno in tudi na pravi način prvič doživeli ta dva zakramenta, je bilo potrebnega veliko truda in dobre priprave, za kar se iskreno zahvaljujemo naši katehistinji Urški Knez in gospodu župniku Jožefu Krncu. Krno Krž

Kijev, Ukrajina, 14. 5. 2017 ■ Salvador in Luísa Sobral, ki sta kot predstavnika Portugalske zmagala na tekmojanju Evrovizije s pesmijo »Amar pelos dois«, sta bivša salezijska gojenca. Salvador dodaja, da mu je bolezen srca odprla drugačen pogled na življenje. Je optimist in zna ceniti majhne trenutke vsakega dne. »Vesel sem, ko se jutraj zbudim in se počutim dobro, lahko diham, torej sem že zmagal. Od tu naprej pa se lahko zgodijo samo še dobre stvari! Sprejeti moramo, kar nam življenje prinaša,« še dodaja Salvador, ki svoje življenje živi v veri v Boga.

Hamamatsu, Japonska, 24. 5. 2017 🇯🇵 Na prvi skupni duhovni obnovi so se zbrali člani in članice Združenja Marije Pomočnice iz Tokia in Hamamatsuja. Duhovno obnovo za 40 članov sta vodila Angel Yamanouchi, duhovni vodja ZMP, in salezijanski inšpektor na Japonskem, Mario Yamanouchi. Ob srečanju je 23 oseb raznih narodnosti napravilo obljubo in vstopilo v Združenje.

Murska Sobota, 24. 5. 2017 🇸🇮 Sprejem novih članov v Združenje Marije Pomočnice je potekal med večerno sveto mašo na slovesni praznik Marije Pomočnice, ki

jo je vodil Tone Ciglar, duhovni voditelj ZMP na narodni ravni ob somaševanju domačega župnika Gorana Kuharja. Člani ZMP Murska Sobota, pod vodstvom duhovne voditeljice s. Cilke Hozjan HMP, smo sprejeli tri nove članice - Gabrijelo, Silvijo in Zinko. Sprejeli smo tudi novega predsednika narodnega sveta ZMP, Stojana Mitova, in novo tajnico - blagajničarko Veroniko Mitov, ter se zahvalili predsednici Romani Karas in blagajniku Stanku Jenešu, ki jima je pretekel mandat. Vsi skupaj smo se ob Mariji Pomočnici veselili tudi s članico, ki je praznovala svojih 90 let življenja, in s sestrami HMP Murska Sobota, saj skupaj z njimi praznujemo praznik in se veselimo njihove prisotnosti. *Mihaela Žokš, predsednica ZMP Murska Sobota*

Mužlja, Vojvodina, 27. 5. 2017 🇷🇸 Najmlajši so se s svojimi starši in starimi starši zbrali na tradicionalnem Festivalu družine in pesmi. Srečanje se je začelo s sveto mašo, ki jo je daroval zrenjaninski škof dr. Laslo Nemet. Sledilo je predavanje o spoštovanju družine in meddružinskih odnosih. Na veliko veselje otrok so odprli novo otroško igrišče ob salezijanskem domu. V celodnevem programu so se predstavili mladinski zbor in orkester »Don Bosco«, animatorji pa so za najmlajše organizirali delavnice in zabavne igre. *Tivadar Borbelj*

Želimlje, 27.-28. 5. 2017 🇸🇮 60 birmancev iz Cerknice smo razdelili v šest skupin. Po prvih trenutkih zadrege je vse steklo kot po maslu, vrstili so se prvi pogovori, prve skupne igre, prva razmišljanja o tem, kaj je sploh smisel naših priprav in kaj bo naše poslanstvo po birmi. V prvi, odlično pripravljene, katehezi smo se poglobljeje seznanili s sedmimi zakramenti, spoznali njihov pomen in odigrali obrede (najbolj zanimiva je bila seveda poroka!). Po večerji, ki so jo skuhale pridne animatorke, pa smo si ogledali film Bog ni mrtev. O tem, kako mi vsi v svojih življenjih pričujemo za Jezusa, pa smo spregovorili in se razpisali še v drugi katehezi v nedeljo dopoldne. Pred koncertom smo se podali na romanje k Mariji, kraljici miru na Kurešček. Gotovo je vsak izmed nas v svojem srcu nosil s seboj kakšno željo ali priprošnjo, ki jo je med obhajanjem lepo pripravljene svete maše lahko v mislih položil na oltar.

»Na obrobja naj predstojniki pošljejo najboljše.«

Papež Frančišk se je 2. maja zasebno srečal s skupino salezijanskih novincev in prednovincev.

»Hvala, ker ste prišli. Ko sem videl vašo prošnjo, sem dejal: 'Salezijanci? Naj pridejo!'« je začel papež, preden se je razvil spontan pogovor, ki je trajal dobrih 50 minut in je potekal na osnovi vprašanj navzočih. »Ne vem, kaj naj vam rečem. Bolje je, da me kaj vprašate, da ne bi govoril kakšnih neumnosti,« se je pošali Frančišek. Odgovarjal je na vprašanja. Na primer na tisto Sicilijanca Marcella, ki je prosil za nekaj nasvetov za »kočljivo nalogo spremljanja mladih pri poklicnem duhovnem razločevanju«. Papež je odgovoril neposredno: »Kriteriji so normalni. Naj vas ne zavedo mladi, ki so kot na podobicah – pravi – od teh ne zahtevam niti očenaša. Veseli, igrivi, normalni. Ki znajo delati, če študirajo, da znajo študirati, ki sprejemajo svoje odgovornosti.«

Če so težave, jim je treba pogledati v obraz. In jim pomagati oddaljiti se od vsake oblike hinavščine. To je kuga: hinavščina v Cerkvi, hinavščina govoriti eno in delati drugo ... Hinavščina povprečnosti, takih, ki želijo vstopiti v semenišče, ker se čutijo, da so nesposobni biti kos svetu.« »Če srečaš koga, ki je preveč diplomatski, bodi pozoren. Če srečaš koga, ki je lažnivec, ga povabi, naj se vrne domov.« Pozorni moramo biti, »kako molijo«, priporoča papež. Ne služijo dolge in umetne molitve, temveč »preproste«, kot »tiste, ki si se jih naučil doma, za prvo obhajilo«, »normalna, a zaupna molitev«. »'Ampak oče, jezen sem na Boga', tudi to je molitev,« je poudaril papež.

Z Luigijem iz Salerna se je Frančišek spominjal svojega noviciata: »To je bilo drugo obdobje, pred koncilom ... togo ... bilo je veliko discipline, z mnogimi pelagijanskimi sledovi. Za tisti čas je bilo to primerno, danes ne gre več tako. Tudi če obstajajo majhne skupine, ki bi se želele vrniti nazaj. Če bi jih povabil, bi danes prišli v talarjih, morda celo s klobuki,« se je pošalil papež ob smehu svojih obiskovalcev. Med drugim jim je dejal, da se je treba s težkimi položaji soočiti »v hlačah«.

Giorgiu iz Turina, ki ga je prosil za »besedo o svetosti«, je takole odgovoril: »Zelo preprosta je svetost: 'Hodi v moji navzočnosti in bodi brez graje'. Pika. To je najboljša definicija. Veš, kdo jo je for-

muliral? Bog Abrahamu. Verjamem, da je s posodobitvami tudi danes mogoče biti svet.

Z Andrejem iz sicilijanske inšpektorije se je papež vrnil h govoru o mladih. »Govoriti z neverujočimi, z agnostiki, to je periferija, eh! Potem so 'socialna' obrobja, ubogi ...« Vabilo je vedno isto: »Ilti ven,« je spodbujal papež.

Besedo je namenil tudi predstojnikom: »Dobro izberite, koga poslati na obrobje, predvsem na tista najbolj nevarna. Najboljši morajo tja! 'Toda ta lahko študira, lahko napravi doktorat ...' Ne, pošlji tega. 'Tam je mafija'. Pošlji njega. Na obrobja je treba poslati najboljše,« je pripomnil papež.

Glede mladih spodbuja k »organiziranju dejavnosti«, konkretnih, ki se ne omejujejo na »virtualni svet«, in jih »učiti, kako pomagati drugim, človeških vrednot prijateljstva, družine, spoštovanja starih staršev«. Še posebno »spoštovanja starih staršev«, kar mu je, jim je zaupal Frančišek, »zelo pri srcu«. »Verjamem – je nadaljeval – da smo v času, ko od nas zgodovina zahteva več, da se mladi pogovarjajo s starimi starši. Je most ... Živimo v kulturi izločanja in stari starši so izločeni. Danes se vse, kar ne služi, zavrže. Živimo v kulturi 'uporabi in zavrzi', mar ne?« In ne samo starejši, »mnogi mladi so izločeni«, je pripomnil papež, ko je spomnil, kako v Italiji – navedel je samo en škandalozen primer – 40 % fantov in deklet nima zaposlitve. »A mladi imajo velike zmogljivosti.« In tudi veliko ustvarjalnosti, za katero, trdi papež, je »milost prositi Svetega Duha«. »Mlade,« je dodal še vedno odgovarjajoč novincu, »je treba tudi pustiti malo lačne, da se pozneje vrnejo in postavijo še druga vprašanja.«

CELOTNO BESEDILO NA SPLETU WWW.DONBOSKO.SI

Želimlje, 29. 5. 2017 🇸🇮 Dijaki Fabijan Štrubelj, Martin Drobnič, Gregor Osredkar, Filip Lah, Urh Cotman ter njihov mentor prof. Peter Šlajpah so predsedniku Borutu Pahorju, ki je obiskal Gimnazijo Želimlje, predstavili svoj zmagoviti projekt odpiranja fizikalnih sefov. Izrazil je svoje veliko veselje nad uspešnim delom celotne ekipe, ki potrjuje, kako je Slovenija dežela inovativnih ljudi, ki jim je znanje vrednota. Slednje je podčrtal tudi na skupnem srečanju z dijaki in zaposlenimi. V sproščnem tonu je odgovoril na več vsebinskih vprašanj dijakov. Pozval jih je, naj bodo aktivni iskalci znanja, zavedni državljani in veseli, da jim srednješolska leta teko v ustvarjalnem okolju, kot ga nudi želimeljska gimnazija. Direktorju zavoda in ravnatelju gimnazije Petru Polcu je izročil zahvalno predsedniško darilo in mu zaželel še nadaljnje uspešno delo. *Aleš Vrbovšek*

Olbia, Sardinija, 30. 5.-1. 6. 2017 🇮🇹 25 let je minilo, ko so dijaki nekdanje Srednje verske šole Peter Končan, Marko Košnik, Janez Krnc, Peter Pučnik in Marko Suhoveršnik na novoustanovljeni Gimnaziji Želimlje leta 1992 opravili zaključne izpite in zaključili srednješolsko izobraževanje. Za srebrni maturantski jubilej so se odpravili na ogled lepot Sardinije ter se Bogu in Mariji Pomočnici zahvalili za lepoto poklica duhovnika in brata v salezijski družbi, predvsem pa za vztrajnost in zvestobo na poklicni poti, katere pestrost je z leti vedno večja.

Cerknica, 4. 6. 2017 🇸🇮 Mladinski pevski zbor in orkester je pod vodstvom Tadeja Zalarja svoj letni koncert naslovil Za lepoto vse Zemlje. Pri ritmično-duhovnem delu so jih podprli gostje instrumentalisti: Žiga Lovšin - klaviature, Vid Zgonc - tolkala in Nejc Podobnik - bas kitara. Pri izvedbi vokalno-instrumentalnega dela so se pridružili polni glasovi Mešanega pevskega zbora župnije Cerknica pod vodstvom zborovodkinje Simone Lekšan. Predstavil se je tudi sekstet StrunaViva, ki ga sestavljajo Neža Nahtigal in Kristina Knez - violini, Manca Kužnik - viola, Tinka Kraševc - violončelo, Štefan Iskra - kontrabas in Tadej Zalar - klavir. Glasba ima mnogo obrazov in namenov, povezuje v skupnost, vzgaja k redu, odgovornosti, lahko ponuja estetska zadovoljstva, ob vsem tem pa gotovo lahko dviga duha in pripomore k vzgoji srca. *Irena Cundrič Iskra*

Ljubljana Rakovnik, 10. 6. 2017 🇸🇮 Črna mavrica je okoli 200 udeležencem ponudila dvajset delavnic. Za lep sprejem in odlično izvedbo so poskrbeli rakovniški animatorji, otroci pa so lahko izbirali med delavnicami, kot so gasilci, čarodejstvo, ustvarjalno, delavnico o naravi in mnogimi drugimi. Hkrati je potekal tudi mavrično-katehetski kviz, ki sta ga pripravila Mavrica in Slovenski katehetski urad. Srečanje so sklenili s sveto mašo, ki jo je daroval salezijanec Jure Babnik. Radost čarnega dne so, kot je že v navadi, polepšali baloni, ki so se ob koncu maše kot razigrana mavrica razprostrli s kora in pristali v rokah najmlajših obiskovalcev. *B. K.*

Murska Sobota, 10. 6. 2017 ■ Zgodba varstva predšolskih otrok pri sestrah hčerah Marije Pomočnice, ki se je razvila v Zasebni vrtec Lavra v okviru Miklavževega zavoda Murska Sobota, sega v leto 1992; po 25 letih pa smo jo slovesno obeležili v Gledališču Park v Murski Soboti. Ob 25. rojstnem dnevu vrtca, poimenovanem »Dajmo otroku roko«, so se s pesmijo, dramatizacijo, deklamacijo, glasbeno pravljico in plesom predstavili tako sedanji gojenci in njihove družine kot tudi nekdanji gojenci vrtca, vsi zaposleni, sestre hčere Marije Pomočnice ter prijatelji in dobrotniki. V globoki hvaležnosti Bogu ter skupaj z vami, ki imate naš vrtec radi, ob skorajšnjem sklepu jubileja kličemo: »Naj naš 25-letnik zori še naprej in doseže ne le starost, ampak tudi modrost Abrahama.« s. Barbara Poredoš

Bled, 10.-11. 6. 2017 ■ Letos mineva 50 let, odkar so prišle na Bled prve sestre hčere Marije Pomočnice in v skromnosti ter skritosti pripravljale pot prihodnjemu poslanstvu, ki se je že naslednje leto začelo s katehezo, leta 1971 pa z duhovnimi vajami. Vsakoletni praznik vzgojne skupnosti smo s sodelavci in prijatelji praznovali v soboto in se posebej zahvaljevali za vseh 50 let. S fotografijami smo se sprehodili skozi ta leta, nato pa obhajali zahvalno sveto mašo, ki jo je ob somaševanju vodil g. Vinko Cingerle SDB, prepeval pa mladinski zbor Totus tuus. Na vrtu so ob dobrotah tekli prijetni pogovori odraslih, otroška igra in druženje mladih. Nato pa smo se v senci dreves pod vodstvom gospe Brigite Lukman preselili v čas začetkov in prvih desetletij skupnosti. V

nedeljo smo v župnijski cerkvi sv. Martina obhajali zahvalno sveto mašo s prepevanjem otroškega in odraslega župnijskega zbora, po maši pa nadaljevali druženje na cerkvenem vrtu ob dobrotah dobrih ljudi. MM

Maribor, 17. 6. 2017 ■ Polna cerkev sv. Janeza Boska - otroci, družine, mladi, odrasli in ostareli, duhovniki in redovnice, bogoslovci, ljudje od bližu in daleč (celo s Floride in iz Trinidada) ... vse to govori o univerzalnosti Jezusovega sporočila, gesla prve eksplozije »Pojdite po vsem svetu in oznanjujte evangelij.«

Slavljenje s skupino Svetnik in gosti iz Karibov, odlični nagovori očeta lana Taylorja in Cirila Čuša, gosta Janeza Potočnika, predstojnika salezijancev, in nenazadnje še obisk mariborskega nadškofa Alojzija Cvikla so dali dnevu poseben pečat. Dopoldan je bil v znamenju slavljenja in poslušanja ter osredinjen s sveto mašo. Popoldan se je začel s slavljenjem in nagovorom in adoracijo z dotikom, kjer se je vsak posameznik lahko z dotikom zaustavil ob Jezusu in molil. Vse to se je prelilo v molitev nad posamezniki, ki so pred Gospoda prinašali svoje stiske in težave, trpljenje in rane in prosili za ozdravitev. Sklepno dejanje tega dne so bile besede nadškofa Cvikla in blagoslov. Velik obisk in odziv po dogodku pa samo pričata o potrebnosti srečanja z Jezusom. Danes v eksploziji navdušenja, jutri morda v bolezni in v pomoči bližnjemu. Bogu hvala za Jezus Explosion in Njegovo navzočnost!

NAJBOLJŠE VINO PRIHRANILI ZA KONEC

MARKO KOŠNIK, RAVNATELJ
SALEZIJSKE SKUPNOSTI NA RAKOVNIKU

Na Rakovniku so »najboljše vino prihranili za konec«. Romarski shod svoj vrhunec doseže z romarskim slavjem ob treh popoldne. Molitev pred slovesnostjo so vodile članice Združenja Marije Pomočnice skupaj s sestrami HMP, ki se zberejo v cerkvi. Romarsko slovesnost je povzdignil g. nadškof msgr. dr. Marjan Turnšek. V dolgem sprevedu duhovnikov se je gospod nadškof najprej ustavil pred kipom Marije Pomočnice, povabil vernike k molitvi Pod tvoje varstvo pribežimo in nato k procesiji z besedami: »Spoštovani bratje in sestre, dragi romarji: pojdemo z Marijo na pot, da bo šla tudi ona z nami skozi življenje.« Med petjem litanij se je procesija s kipom Marije počasi pomikala do lurške kapele na Rakovniku. Tam se je v čudoviti naravni katedrali začelo slovesno bogoslužje, ki so ga s svojim petjem polepšali pevci Mešanega pevskega zbora z Rakovnika in Kodeljevega, združeni prav za to priložnost. Med homilijo je gospod nadškof poudaril nekaj čudovitih mislih o Mariji. Marija v dvorani zadnje večerje vodi apostolom duhovne vaje. Pripravlja jih na prihod Svetega Duha. Marija vodi duhovne vaje še danes kot tista, ki se zavzema za človeštvo, in kot tista, ki brani človeško življenje v vseh pogledih.

Marijino posredovanje v Kani pomeni prav to: da bi živeli v veselju. Vino namreč nosi v sebi simbolni pomen veselje do življenja. In prav ona nam želi priskrbeti, da bomo na koncu svojega življenja pili najboljše vino, vino polnosti življenja pri Bogu Očetu. Ona se tudi danes izkazuje kot tista, ki zna prisluhniti, najprej Jezusu samemu, ker je v nenehnem pogovoru z njim, in potem ker vidi stisko slehernika. Kakšno vino torej pijemo po naših skupnostih, po družinah, v naših odnosih? Po sveti maši se je odvila procesija nazaj v svetišče Marija Pomočnice. V sprevedu so posebno mesto imeli vsi člani salezijske družine, saj je Marija Pomočnica njihova zavetnica. V svetišču so ob koncu slovesnosti romarji z molitvijo k rakovniški Mariji posvetili samega sebe, svoje družine, Cerkev in vso našo domovino in prejeli blagoslov Marije Pomočnice. ■

**RAJNI naročniki, člani
mašne zveze in molivci
za duhovne poklice**

Damijan Katarina, Bratunci
Erman Anica, Tržišče
Jerič Terezija, Dokležovje
Kanalec Rozalija, Drežnica
Kebe Marija, Cerknica
Mušič Zdenka, Destrnik
Ogrinc Rozalija, Škofja Loka
Pibernik Cvetka, Škofja Loka
Slabe Frančiška, Horjul
Štiglic Ida, Bočna
Terglav Fani, Griže
Vodičar Anton, Videm Dobropolje
Vrhovec Majda, Vrhnika
Žmavc Delfina, Bočna

**Dobrotniki za
obnovo Rakovnika**

Do 27. 6. 2017 ste darovali Hrovatin K., Zupančič A., Čelik I., Žitnik R. in M., Ferko L., Petelin M., Bartol J., Preložnik, Dimnik T. in F., Adamič S., Gerbec M. in S., Ahčin A., Knez A., Lubej A., Selan L., Petrič, Rigler A., Pirc M., Končan A. in F., Vivod M., Kandare M., Kelvišar I., Kotnik A., Otrin I., Dolinšek F., Kavčič A. in N., Dobrovoljc D., Gaber J., Peterca A., Rot M., Rupar L., Šuštarčič Z., Turk A., Vesel A., Mihelčič M., Rogan T., Fišter C., Mihelčič M., Kisilak M., Klement H., Zore R., Grobelnik Krč M. A., Šterk B. in F., Savšek T., Ščurek J., Schweiger A., Prosenč M., Hohegger M., Brezavšček R., Pristovnik I., Pirtovšek A., Žiher P., Zanal Z., Burger M., Erzar M. in drugi neimenovani dobrotniki. Bog povrni!

BINKOŠTI

kardinal JAKOB BIFFI

APOSTOLI SE NAVELIČANI
ZARADI VELIKE SO POTRTOSTI
ZBRALI VSI V SKUPNOSTI,
Z MARIJO MATERJO POVEZANI.

DUH BOŽJI SE NA NAS SPUSTI,
NAS DVIGNE V SILNI RADOSTI:
NAS VNAME, DA SE ZAISKRI,
POGUM GOSPODOV V NAS BUDI.

	SESTAVILA MATEJA	SLOVENSKI REŽISER JANEZ	ZDELOVALEC OMAR	KOVINA ZA ULIVANJE	OČKA, ATEK, ATI (NAR. KOROŠKO)	donB	LATINSKI VEZNIK	OTROK, KI SE JE RAVNO RODIL	DOLGOREPA PAPIGA
	PAPIR RAZLIČNEGA FORMATA					1			
	POSNEMOVALEC, OPONAŠALEC					ZAČETNIK ARIANIZMA			
	REDOVNIK						VIKTOR AVBELJ		
	PRESTOLNICA ŠTAJERSKE						ČUDODELNA PIAČA		
									VZKLIK NA BIKO-BORBAH
donB	IZDELEK IZ SPLETENIH VLAKEN, OŽE, KONOPEC	DAROVALEC	NEKD. SEKRE-TAR OZN KOFI				SL. PESNIK DOLAR		
			VISOK KAMN. SPOMENIK				PESNIŠKA DUŠA		
NASILEN VSTOP					OTOK V JADR. MORJU			ZEMELJSKI TEČAJ	
					NINA OSEENAR			AM. IGRALKA SHARON	
AM. IGRALEC WILLIAMS					DEL DNEVA OB SONČNEM ZAHODU	SENČNA STRAN			
						ŽLAHTNA KOVINA			
NADALJEVANJE GESLA									MAŠKARA
donB	KERSNIKOV VZDEVEK				LUTKA IZ »SE-SAME STREET«			NIK ŠKRLEC	
	ORGAN VIDA				JAP. PISATELJ KOBO			KRISTUSOV MONOGRAM	
BRISAČA (ZASTARELO)							NEPOMEM-BEN ČLOVEK		
							LUKA SEŠEK		
DEL CELÔTE				JEZUSOV ROJSTNI KRAJ					
RIMSKI BOG SMRTI				GRŠKI BOG LJUBEZNI				ZVRST JAMAJŠKE GLASBE	

GESLO križanke DB 3/2017 pošljite do 20. septembra 2017 na uredništvo Don Boska

1. nagrada: vikend paket za eno osebo v Zavodu Marianum Veržej
2. nagrada: japonski strip o don Bosku *Le korajžno*
3. nagrada: knjiga *Učenjak in svetnik Frančišek Saleški*
4. nagrada: knjiga *O don Bosku je mogoče reči toliko stvari*
5. nagrada: stripa o Lavri Viknunjii in Zeferinu Namuncuraju
6. nagrada: strip o don Boskovi mami Marjeti

ZAVOD MARIANUM VERŽEJ

051 370 377 • info@marianum.si • www.marianum.si

»Kot srečna nagrajenka križanke sem preživela nepozaben vikend v Marijanišču v Veržehu ob prazniku Marije Pomočnice. Neizmerno sem hvaležna za dano milost Bogu, Mariji Pomočnici, uredništvu revije Don Bosko ter kolektivu Marijanišča. Obilo Božjega blagoslova tudi v prihodnje.« ŠTEFKA

REŠITEV križanke DB 2/2017:

Marija Pomočnica NAGRAJENCI:

1. nagrada Ana ČINKELJ, Kočevje
2. nagrada Mateja PERKO, Log
3. nagrada Zdravko KOVAČ, Kranj
4. nagrada Monika GRMEK, Ljubljana
5. nagrada Albina PETRIČ, Šenčur
6. nagrada Vito ANŽIČ, Radomlje

KRAJ	DATUM	DOGODEK	UDELEŽENCI	STIK
ANKARAN	17.-20. 8.	Savio kamp DVA	ministranti	Gašper Otrin donbosko.si/saviokamp
BLED	19.-23. 7.	Duhovne vaje v tišini	študenti, mladi v poklicu, mlajši zakonci	s. Marija Imperl, 041 982 866 ovdt.marijindom@gmail.com
	20.-24. 8.	Dnevi mladih in animatorjev pri HMP	mladi od 14 do 25 let	s. Danijela Kordeš, 041 293 883 dani.kordes@gmail.com
	5. 8. ob 15.00	Dan zaobljub, jubileji in predaja vodstva sester HMP	vabljeni vsi	hmp.si
	30. 8.-3. 9.	Duhovne vaje v tišini	pari, zaročenci in mlajši zakonci	s. Marija Imperl, 041 982 866 ovdt.marijindom@gmail.com
	21.-24. 9.	Duhovne vaje v tišini	študenti, mladi v poklicu, mlajši zakonci	
	29. 9.-1.10.	Duhovne vaje	9. razred in srednja šola	s. Marija Imperl, 041 982 866 md.bled@gmail.com
BRATONCI	23. 7. ob 10.00	Zlata maša misijonarja Jožeta Mlinariča SDB	vsii	
CELJE salezijanci	24. 9.	Slomškova nedelja	vsii	
IG	29. 7. ob 11.00	Duhovniško posvečenje Matilda Domića SDB	vsii	
	30. 7. ob 10.00	Nova maša Matilda Domića SDB	vsii	
LJUBLJANA RAKOVNIK	15. 8. ob 15.00	Maša na slovesni praznik Marijinega vnebovzvetja	vsii	rakovnik.si
	10. 9. ob 15.00	Jesenski romarski shod in obletnica posvetitve cerkve	vsii, salezijanska družina	
	24. 9. ob 15.00	Romarski shod - Majcnova nedelja	vsii	
LJUBLJANA ŠIŠKA	6. 8. ob 10.00	Večne zaobljube s. Katje Balažic HMP	vabljeni vsi	hmp.si
POHORJE	12.-16. 8.	Savio kamp ENA	ministranti	Gašper Otrin donbosko.si/saviokamp
SODRAŽICA	23. 7. ob 10.00	Zlata maša Antona Koširja SDB	vsii	
STIČNA	16. 9.	Vseslovensko srečanje mladih	mladi	
ŠKOFIJSKA ROMARSKA SREDIŠČA	9. 9. dopoldne	Molitveni dan za duhovne poklice po vseh škofijah	vsii	splet posameznih škofij katoliska-cerkev.si
USKOVNICA	20.-23. 7.	Uskovniški dnevi za odrasle	odrasli, družine	donbosko.si/udo
	23.-29. 7.	Uskovniški teden 2.	mladi	Boštjan Jamnik, 031 486 554
	30. 7.-5. 8.	Uskovniški teden 3.	mladi	smp@salve.si
VERŽEJ	11.-14. 8.	Duhovne vaje za družine (vodi S. Gerjol)	zakonci	Peter Pučnik, 040 360 729 peter.pucnik@marianum.si
	16.-20. 7.	Ustvarjalni kamp	osnovnošolci	Ivan Kuhar, 051 654 778 center.duo@marianum.si
ŽELIMLJE	25. 8. od 18.00 do 24.00	Nočno peš romanje mladih na Kurešček ob začetku šol. leta	mladi	Blažka Merkac, 059 339 206 smp@salve.si
	2. 9. od 9.30 do 15.00	Animatlon ob sklepu oratorija 2017	animatorji oratorija	pisarna@oratorij.net oratorij.net

Salezijanski novomašnik
Matild Domić

Salezijanski zlatomašniki
Ivo Miklavc
Jože Mlinarič
Anton Košir
Salezijanska srebrnomašnika
Jože Brečko
Janez Vodičar

ZADNJI »PRIJATELJ MLADIH«

JOSÉ J. GÓMEZ PALACIOS

Danes je zadnji dan mojega življenja. Ne čutim krivde, čeprav je moje srce polno bolečine. Z današnjo izdajo se zaključuje moj ponos in don Boskova iluzija, ki jo je videl v izdajanju dnevnika. Namenjen sem bil mladim kot ustvarjalni don Boskov sin. Izhajal sem celih osem mesecev. Rad bi se razvijal, povečal število izvodov in strani, ki so me sestavljale, in se počutil domačega med stotinami bralcev. Rad bi vlival novih moči mladim očem, ki so božale moje besede in ilustracije. A vsi ti načrti so se počasi razblinjali v razočaranje in upadanje poguma, ki so zajele don Boska, vedno polnega navdušenja in pripravljenega na nove izzive.

Dobro se še spomnim prvega jutra, trenutka, ko sem prišel iz tiskarskega stroja v prvem izvodu. Spomnim se don Boska, kako me je z nasmehom in navdušenjem prijel v roke. Približal me je svojemu nosu in me poduhal. Razveselil se je vonja sveže tiskarske barve in črnila, kot bi vonjal najfinejši parfum tega sveta. Naslov, ki je kraljeval na naslovnici, je izražal njegovo stanje srca: »Prijatelj mladih«.

Med šestdesetimi številkami svojega obstoja sem nagovarjal mnoge mla-

de. Pravzaprav je to namen, zaradi katerega dnevniki sploh izhajajo. Preko svojih strani sem kričal don Boskove misli in besede. Razglašal sem svobodo in pravico na mednarodnih straneh. Svoje besede sem posojal razglašanju bolečih položajev, v katerih se je znašlo na tisoče mladih. Goreče sem jih branil v krščanskem prepričanju.

Od jutri bom le še spomin v kakšni knjižnici. Mogoče me bo obledelega pokrila plast prahu. A to ne bo moj konec: v meni ne bo nikoli umrl občutek ponosa, ko sem prispel v mnoge domove ubogih delavcev in jim edini razširil obzorja in znanje.

Moja papirnata duša je zato mirna. Povzpел sem se celo na gradbene odre, oplazila sta me apno in malta, da bi posredoval nekaj novic mladim zidarčkom, za katere se je don Bosko tako zavzemal. Velikokrat sem obiskal mladinski zapor turinskega mesta in očem mladim zapornikom odpiral stotine oken svobode.

Čas bo zagotovo orumenel moje strani, kakor obarva drevesne liste v jeseni. Kljub vsemu ne bom nikoli pozabil don Boska, resničnega »prijatelja mladih«. ■

IZ ZGODOVINE

Leta 1849 je don Bosko začel tiskati časopis z naslovom »Prijatelj mladih«, ki pa ni dosegel velikega uspeha. Izhajal je dvakrat tedensko. Skupaj je izšlo 61 številčk. Tiskali so ga v tiskarni Speirani-Ferrero v Turinu.

SALEZIJSKI VESTNIK V NOVI PODOBI

ker ti pomaga **MISLITI** z lastno glavo
 ker te **OBLIKUJE** in **ODPIRA** **OBZORJA**
 ker te **POVEZUJE** z Janezom Boskom
 in s salezijansko družino
 ker ti pomaga **MOLITI**
 in **RASTI** v **VERI**

ZARADI TEGA IN ŠE MARSIČESA

NAROČI* prijatelja, soseda, kolega, sodelavko
NA REVIJO *in sebe

don BOSKO

DON BOSKO JE ZASTONJ, KI RAZVESELJUJE 4x NA LETO!

Če ga želiš podpreti, lahko pomagaš z darom, ki ga nakažeš na transakcijski račun
 SI56 0201 0001 1929 123 sklic 300-01 ali dar osebno oddaš poznanemu salezijancu.

Hvala, ker podpiraš salezijansko vzgojno dejavnost v Sloveniji in po svetu.